

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Sestdiena, 1995. gada 9. decembris

Nr. 91 (6646)

Rajona padomes finansu komitejas sēde

Kā pacelt smago medicīnas nastu

♦ 6. decembrī notika rajona padomes finansu komitejas un sociālo, izglītibas un kultūras jautājumu komitejas sēdes. Kopīgi apspriesti vairaki svārīgi jautājumi. Viens no tiem — situācija rajona veselības aprūpes iestādēs.

Smagais un finansiāli ļoti sarežģītais gads pamazām tuvojas noslēgumam. Skaitļi liecina, ka situācija rajona veselības aprūpes iestādēs ir dažāda. Piemēram, Preiļu slimnīcai mēnesī sākumā nemaksāto parādu summa bija 8 tūkstoši 950 latu, ir tendance, ka parādi ik mēnesi samazinās (vasarā Preiļu slimnīcas parāds bija ne vairāk un ne mazāk kā 26 tūkstoši latu).

Līvānu slimnīcas parādi jau sasniedz 26 tūkstošus 50 latus un pēdējo mēnešu laikā pat nedaudz pieauga. Līvānu poliklīnikas parāds ir 5150 lati, ir cerības, ka šī iestāde ar savām problēmām tiks galā pati.

Pēdējā laikā jau pierasts, ka visās deputātu sanākšanas reizēs (komiteju un padomes sēdēs) ar medicīnu saistītie jautājumi ir neiztrūkstoši. Laikam jau tā ir nasta, kuru rajona pašvaldībai pacelt un nest ir visgrūtāk.

Rajona padomes veselības aprūpes nodāja komitejas sēdei bija sagatavojuusi materiālu, kas labi izskaidroja situāciju, kāpēc ir tik liela atšķirība starp rajona veselības aprūpes iestādēm finansiālajā ziņā. Pēc rajona padomes priekšsēdētāja I. Meluškāna domām daļa deputāti, diemžēl, ļoti sakāpinājuši savu interesi nevis par to, kāpēc tāds stāvoklis radies, bet gan par veselības aprūpes nodābas darbu, tieši tur saskatot pamatceloni visām ārstniecības iestāžu nedienām.

Bēda ir citur — trūkst naudas rajona budžetā kopumā. Tāpēc visām veselības aprūpes iestādēm visu gadu bija un ir jāstrādā to līdzekļu apjomā, kas ir reāli pieejami. Tas ir, jāiztiekt ar naudu, ko rajona padome no rajona kases iedevusi. Tomēr ir attiecīgi rajona padomes un republikas Ministru kabineta lēmumi, kas pieļauj iespējas katrai veselības aizsardzības iestādei gūt papildētākumus, nosakot pacienta iemaksas.

I. Meluškāns uzskata, ka rajona padome ir klūdījusies, atļaujot iestādēm pašām noteikt pacienta iemaksu apjomu. Preiļu medīkiem šis iemaksas ir kļuvušas par to atspaidu, kas ļauj izrāpties no parādu bedres. Līvāniešiem šis ieņemumu veids ir noteikts uz pusi mazāks, it kā ar labu domu, ka iedzīvotāji ir ļoti nabādzīgi un nevar atlauties samaksāt par vizīti pie ārsta vai gulēt kādas dienas slimnīcā.

Ieraksts, ka vismaz pagaidām citi finansējumu avota medicīnai nav. Rajona padomes iespējas ir pilnīgi izsmeltas. Iedot naudu medicīnai var tikai uz kāda cita rēķina, tas ir, likvidēt kādu padomes iestādi vai varbūt atteikties no investīcijām tautsaimniecībā, kas jau tāpat ir minimālās. Rajona padomes priekšsēdētājs ir kategoriski pret šādu rīcību.

Komiteju locekļi varēja iepazīties ar loti interesantiem skaitļiem. 1994. gadā Preiļu slimnīca bija 402 štata vienības, bet sniegtu pakalpojumu apjoms — 45 tūkstoši 69 gultas dienas. Tagad Preiļu

slimnīcā ir 281,5 štata vienības, bet gada vienpadsmit mēnešos sniegtais pakalpojumu apjoms — 46 tūkstoši 301 gultas diena. Tātad slimnīca ir spējīga sniegt vairāk pakalpojumu ar mazāku darbinieku skaitu.

Līvānu slimnīcā pagājušajā gadā bija 169,75 štata vienības, pakalpojumu apjoms — 35 tūkstoši 647 gultas dienas. Šogad (decembra sākumā) slimnīcā bija 140,75 štata vienības, bet darbu apjoms — tikai 30 tūkstoši 116 gultas dienas. Līdz gada beigām līvānieši, iespējams, sasniegs pagājušā gada līmeni, bet ne vairāk.

Pēc vairāku deputātu domām lielākais vainīgais ir veselības aprūpes nodāja. Kaut gan pēc tam, kad nodājas vadītāja Viktorija Smukste nolasija savu ziņojumu, nevienam jautājumu nebija. Šmukstes kundzei tiek pārmests tas, ka viņa apvieno divus amatus, tātad, fiziski nespēj simtprocēntīgi izpildīt rajona slimnīkases vadītājas un nodājas vadītājas pienākumus. Vai tobrīd, kad atlūgumu uzrakstīja iepriekšējais nodājas vadītājs Juris Urtāns, bija vēl kāds cits, kas tā izprasītu medicīnas problēmas?..

Šādu amatu savienojumu paredz arī veselības aizsardzības departamenta skaidrojums par pieļaujamo struktūru veselības aprūpē. Līdzīgā veidā strādā arī vairāki citi republikas rajoni.

Komitejas sēde tika izveidota deputātu darba grupa, kurā ir Valentīna Brice, Jānis Liepa un Ēvalds Ancāns. Kopā ar veselības aizsardzības nodālu, iestāžu vadītājiem viņi vēlreiz analizēs visus iespējamos materiālus un rajona padomes decembra sēdei sagatavos priekšlikumus, kā uzlabot, pārkātot vai sakārtot medicīnas nozari.

Sēdē apsprieda deputāta J. Liepas priekšlikumu atceļt pagājušās padomes sēdes lēmumu par punkta vērtības samazināšanu ambulatorā darba samaksai. Komitejas locekļi tomēr vienojās, ka lēmumu neatcels, vienīgi atlikš laiku, kad tas stāsies spēkā. Un tas būs nākamā gada 1. februāris.

Līdzšinējā punkta vērtība — 0,04 prasa ievērojamus papildus līdzekļus ambulatorā darba apmaksai.

No rajona kases šim nolūkam vajadzēja izdot oktobrī 8 tūkstošus, novembrī 9 tūkstošus latu.

Tikpat paredzams nāksies piemaksāt arī decembri un janvāri.

Un tas viss — aizmirstot, ka naudu ļoti vajag arī ātrajai palīdzībai, stacionāram un medikamentu iegādei.

Nupat būs pielikts punkts arī lēmuma par veselības iestāžu reorganizāciju realizēšanai. Komiteja nolēma, ka vairākas automašīnas no Preiļu slimnīcas, kas līdz šim bija rajona bāzes uzņēmums, tiks nodotas Galēnu lauku doktorāta, Aglonas slimnīcas un Līvānu slimnīcas rīcībā.

L. Kirillova

Preiļu dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Anita Loginova ir gandarīta: nodaļas jaunajās telpās — labi darba apstākļi

Sarunu ar Anitu Loginovu par nodaļas darbu lasiet 3. lpp.

Līvānu 1. vidusskolā savu darbību uzsāk mazie lauksaimnieki — mazpulcēni

Visos Latvijas novados pamazām notiek mazpulka kustības atjaunošana.

Mazpulcēni savu darbību 30. novembrī uzsāka arī Līvānu 1. vidusskolā. Viņu darbu organizēs un vadīs skolas bioloģijas skolotāja Dace Rudzāte.

Šī notikuma viesi 30. novembrī bija mazpulka vecbiedri: Jānis Rudzītis — viens no pirmajiem mazpulcēniem. Līvānu skolā 1932. gadā, un Alvine Rudzāte — šajā organizācijā no 1936. gada. Viņi dalījās jaunības atmiņas, stāstīja, cik toreiz mazpulcēni bijuši braši, un kādu atbalstu viņu darbam Latvijas brīvvalsts laikā snieguši valdība.

No Preiļiem bija uzaicināts arī rajona lauksaimniecības konsultācijas biroja vadītājs Māris Linīšs, kurš sniedza informāciju, kas nepieciešama šis Līvānu mazpulka organizācijas oficiālai reģistrēšanai.

Viss šis notikums noslēgumā tika «apzīmogs» ar pankūku balli, — tā pankūku cepšanu, ēšanu un viesu cienāšanu nodēvēja skolotāja Dace.

Sobrīd par mazpulcēniem saukties un lie-

los darbus darīt izteikuši vēlēšanos 15 sesto klašu skolēni. Cik dzīvīga būs šī iecere, to rādīs laiks, bet ieceru ir daudz.

Ziemā mazpulcēni gatavojas pētīt savu dzimtu ciltskokus, plāno doties kādā noslēpumainā pārgājiens, bet pavasarī, pats par sevi saprotams, — uzsākt lielos zemes darbus: sēt, stādit, kopt savu lauciņu, lai rudeni ražu varētu pārdot skolas ēdnīcāi. Jo akcents viņu darbībā tieši uz to arī tiek likts — pašiem ražot un pārdot.

Skolotājai Dacei ir vēl kāda iecere, saistīta ar šo lauksaimniekošanu, — audzēt ekoloģiski tīru produkciju. Lauciņš skolai arī ir, bet pagaidām neaprīkots un pieejams nelūgtiem «palīgiem», kuri katru rudenī cenšas «novākt» ražu arī Līvānu mazdarzinu īpašnieku vietā. Arī produkcijas realizēšana skolas ēdnīcāi, par ko mazpulcēniem ir apsolītas brīvpusdienas, nav atkarīga tikai no viņiem vien. Atbalstu mazpulcēni cer saņemt no skolas vadības, jo viņi pagaidām ir tikai ceļa sākumā.

Daina Kursīte

Pasūtiet «Novadnieku» 1996. gadam, un Jums būs informācija gan par politiskajām, ekonomiskajām un sociālajām norisēm Preiļu rajonā, gan par svarīgākajiem notikumiem visas valsts dzīvē!

«Novadnieku» var pasūtīt visās Preiļu rajona pasta nodaļas un pie lauku pastniekiem līdz 22. decembrim.

Vietējās ziņas

Zemnieki mācās, deputāti spriež

◆ Pēdējo gadu laikā zemnieki jau ie-raduši ziemā vairāk laika veltīt mācībām, kā tad ir īsti pareizi saimniekot uz savas zemites. Ari Silukalna puse aktīvi strādā konsultants Arnis Opolais, kura aicināti 6. decembrī uz pagastu atbrauca konsultāciju biroja darbinieki.

Oļģerts Daugulis pastāstīja par svarīgāko lopu ēdināšanā ziemas periodā, par nepieciešamajiem mikroelementiem un lopbarības piedevām. Informāciju par augu aizsardzību sniedza rajona augu aizsardzības agronomie Jevgēnija Stikāne. Viņa pastāstīja arī par minerālmēslu iegādāšanas iespējām, jo kārtīgs saimnieks par savu labības lauku kuplumu nepārstāj domāt arī ziemā.

Zemnieku federācijas rajona nodalas vadītāja Silvija Dreijere runāja par nodalas darbu šajā gadā, par turpmākajiem nodomiem, ar iespējām iestāties federācijā. Bet rajona konsultāciju biroja vadītājs Māris Linīšs silukalniešus virzīja uz do-

mu, ka atkal jāsāk audzēt lini, kas kārtīgi strādājot, tik labi padodas Latgales zemē. Jācer, ka turpmāk nebūs problēmu arī ar linu pārdošanu, jo Preiļu linu fabrika ir gatava slēgt līgumus ar visiem rajona linu audzētājiem kaut vai šodien. Linu pārstrādei Preiļos jābūt.

Silukalna pagasta padomes priekšsēdētājs Juris Leicis pastāstīja, ka zemniekiem šādas informatīvās dienas ir ļoti nepieciešamas, jo ir daudzi jautājumi, kur ar dzīves un darba pieredzi vien nepieteik, vajadzīgas arī konkrētas zināšanas. Janvāra beigās vai februāra sākumā ieplānota nākamā šāda mācību reize. Uz to noteikti aicinās rajona speciālistus, arī akciju sabiedrības «Preiļu siers» vadību, jo šoreiz viņi nevarēja ierasties.

Kāmēr zemnieki mācās, pagasta padomes deputāti spriež par citām aktualitātēm. Padomes sēdē viņi lēma par Ziemassvētku dāvanām. Ideāli, protams, būs tad, ja pietiks līdzekļu, lai ziemas saulgriezīs atcerētos visus pagasta iedzīvotājus. Bet

bērniem un pensionāriem dāvanas noteiktī tiks sarūpētas.

Tieši Ziemassvētkos iecerēts koncerts, groziņu vakars. Lielis pasākums notiks arī 29. decembrī, jo cilvēki ir pārliecīni, ka ar nākšanu un raudāšanu labāk nepaliks — ir jāprot arī priečāties.

Liela rūpe pagasta deputātiem ir autobusu satiksmes uzlabošana. Patlaban ir tā, ka puse pagasta teritorijas iedzīvotāju nevar tikt ne uz centru, ne uz Preiļiem. Deputāti ir iecerējuši vienoties ar Jēkabpils autobusu parku par to, ka nākamgad izdosies atklāt jaunus reisus, vismaz uz Rudzētu pusi. Pilnīgi iespējams, ka maršuti nebūs rentabili. Bet pagasts ir gatavs arī piemaksāt, lai cilvēkiem vismaz reizi dienā būtu iespējams aizbraukt nokārtot savas darīšanas.

Otra aktuāla problēma ir atkritumu saimniecības sakārtotība. Vides aizsardzība nav tikai skaisti vārdi, tie ir konkrēti darbi konkretā pagasta teritorijā. Silukalnā to labi saprot.

Kur problēmas, tur rodas vēl

◆ Rudeni, kad Preiļu parks vēl greznojās krāsains un lapots, rakstījām par kādu priečigu notikumu — Preiļu SCO celtnieki rajona kultūras nama jumtam lika pirmās spāres. Ar polietilēna plēvi un zāgu skaidām noklātā zāles parketa grīda nevarēja gaidīt, līdz ziemas sākumam jumtam bija jābūt gatavam.

Ir decembra sākums. Kopā ar kultūras nama direktori Elvīru Brovacku un SCO priekšnieku Vladimиру Haritonovu lūkojām, kas ir izdarīts. Celtnieki tikuši galā ar kultūras nama remonta darbu pirmo posmu. Tas nozīmē, ka pabeigli visi līgumā paredzētie uzdevumi par 17 tūkstošiem 200 latiem, kādi bija atvēlēti vēl šajā gadā.

Jumta daļā virs zāles uzlik-

tas sešas fermas četru bijušo vietā, jumts jau noklāts ar ondulinu. Tātad, kultūras darbinieki var būt mierīgi, ka lietus un sniegs vairs neapdraudēs zāles parketu. Kultūras nama direktore smeja, ka nezinātāji jautājot, vai tad celtniekiem šifera esot pietrūcis, ka vairākās vietās uz jumta redzami gaiši ielāpi. Bet šie ielāpi tur ir vajadzīgi un savā vietā — vilnošas stikla plastikas loksnes dōmātās bēniņu apgaismošanai.

Griesti virs zāles jau piekārīti, patlaban tos nosedz ar dēļiem, kuriem virsū vēl uzklās siltumizolācijas materiālu.

Vladimirs Haritonovs:

— Līdztekus līguma pirmajam posmam esam iesākuši darbus, kas paredzēti tikai nākamā gada plānā. Sākām mainīt jumtu kultūras nama priek-

šējam un aizmugurējam spārnam.

Nākamā gada darbu finansējums paredzams apmēram 25 tūkstošu latu apmērā. Šo objektu nevaram pamest un gaidīt jauno finansējumu. Tāpēc strādājam un ceram, ka nauda būs.

Esam jau pieraduši, ka tur, kur ir viena problēma, tādas rodas vēl un vēl. Esam atklājuši, ka vīrs ēkas daļas, kur vēl vecais jumts vīrsū, vairākās vietās ir pilnīgi sapuvušas sijas un spāres. Bijušajā metodiskajā kabinetā un grāmatvedības telpās griesti bīstami ieliekušies. Pagaidām grūti novērtēt, cik daudz siju un spāru vajadzēs mainīt, to zināsim tikai tad, kad kēsimies klāt.

Bet sijas ir sapuvušas tāpēc, ka pa roku galam ir strādājuši

celtnieki, kuri nodarbojās ar jumta klājuma maiņu pirms vairāk nekā desmit gadiem. Skārda loksnēs pīesistas tā, ka starp tām ir vairākus centimetrus platas šķirbas, pa kurām visi iespējamie Baltijas noķriši mērcēja sijas, spāres. Kokmateriāli nebija apstrādāti un, protams, ātri vien sāka bojāties.

Mums nāksies novākt arī liecas grūžu, saplēsta šifera kaužes, kas bēniņos, izrādās, glābājas vēl kopš tā pirmā jumta remonta laikiem.

Elvīra Brovacka atzīst, ka Preiļu SCO celtnieki strādājot rūpīgi. Jaunuzklātās jumts un griesti noteikti būs gan droši, gan vieglāki. Kaut nu tikai nauda būtu arī nākamgad un celtnieki varētu strādāt pilnu darba nedēļu.

L.Kirillova

loti žēl, ka vēlētāji, izrādās, balsojuši par tukšiem runātājiem un dzīvot nespējīgām pašvaldībām.

Klūst skaidras reģionālās attīstības vadlīnijas

◆ Latvijas teritoriālā reforma briest. To apliecinā arī rajona attīstības un plānošanas nodalā sanemtais valdības dokuments, kura nosaukums ir «Reģionālās attīstības politikas vadlīnijas».

Kā reforma risināsies, pagaidām vēl grūti spriest. Protams, negribas, lai tā notiktu mums tik ierastajā stilā, kā ar mietu pa galvu. To, ka šāds process var būt nemanāms un nesāpīgs, rāda Dānijas pieredze, kur teritoriālā reforma turpinājās divdesmit gadius.

Patlaban valstī tiek meklēta metode, kas būtu vispie-mērotākā Latvijas apstākļiem. Tāpēc arī tiek prasītas pašvaldību domas par svarīgākajiem reformas punktiem. Viens no tiem — četri iespējamie attīstības varianti: četri reģioni un Rīga, pieci reģioni un Rīga, astoņi reģioni un Rīga, vai arī divdesmit seši rajoni un septiņas republikas nozīmes pilsētas.

Svarīgas ir pašvaldību domas arī par to, kādi ir īpaši veicināmo reģionu, vietu (rajonu un pagastu) noteikšanas kritēriji: bezdarba līmenis, iedzīvotāju ienākuma līmenis, vietas potenciālās iespējas, kultūras mantojums vai arī kas cits. Un kam gan labāk par to viss zināms, ja ne pašvaldībām?

Rajona attīstības un plānošanas nodalas vadītājs Valērijs Stūris uzskata, ka pagastu klusēšana ir bezatbildīga, jo pagaidām neviena pašvaldība nav iesniegusi savus priekšlikumus. Nevēlēšanās iesaistīties reformas procesā nozīmē piekrišanu valdības viedoklim — līdz ar to garantēti zaudējumi arī Latgales nākotnes attīstībai.

Lidija Kirillova

Rūpējas par pagasta sakopšanu

◆ Kamēr nav dzīla sniega, ir tas labākais laiks nemt rokā cirvi un zāģi un saņopt apkārti — tā par svarīgākajiem pirmsziemsvētku darbiem saka Aizkalnes pagasta priekšsēdētājs Pēteris Rožinskis.

Teritorijas sakārtotā nodarbināti cilvēki, kuriem sabiedriski derīgie darbi ir labs atspāds. Viņi izcērt kokus Jašas upes krasotā ciemata teritorijā, novāc kupli saaugušos krūmus. Tādā veidā tiks saglabāta un izkopta dabas ainava, kuru, braucot uz muzeju, ik gadus vēro desmitiem un simtiem tūristu no Latvijas un pēdējā laikā arī vairāk arī no ārzemēm.

Pagasta priekšsēdētājs uzsver, ka, diemžēl, tikai retais no pagasta zemniekiem un piemājas saimniecību īpašniekiem pievērš uzmanību savas apkārtīnes sakārtotībai. Visbiežāk ne tikai grāvji un laukmāles ir alkšņiem un kārkliem aizaugušas, bet arī ēku apkārtnē un pagalmā kauns svešu cilvēku atvest. Gandriz vai vienīgais izņēmums esot Aloizs Zīmelis, kas ideālā kārtībā spēj uzturēt gan savu māju, gan laukus un meliorācijas sistēmu. Pie viņa mājām apkopta un aprūpēta aug un acis priece pāsā roku stādīt ozolu aleja.

Pamatām pagasta ļaudim tuvāk nāk Ziemassvētku noskaņas. Par to gādā pagasta padomes vadība. 28. decembrī paredzēta liela balle. Eglītes dedzināšana būs ar māzajiem aizkalniešiem un visiem skolas bērniem. Pagasta dzīvojošajiem bērniem jau tiek rūpētas saldumu tūtas, bet visi vienījie pensionāri, kuru Aizkalnes pusē ir trīsdesmit, Ziemassvētkus saldinās ar pāris kilogramiem cukura. Nav pagastam tik daudz naudas, lai atlāautos greznākās dāvanas, tāpēc tiek rūpīgi izsvērts, kas cilvēkiem vajadzīgs visvairāk. Vientulījie pensionāri par brīvu saņems arī malku, apmēram piecus kubikmetrus katrs.

Visai negaidīta un nepatikama bija nesēnā Daugavpils autobusu parka atteikšanās no maršruta caur Aizkalni un Preiļiem. Pagasta padome ir noslēgusi līgumu ar Jēkabpils autobusu parka vadību par maršrutu Preiļi-Aizkalne-Preiļi atjaunošanu. Sākot ar 11. decembri autobuss kursē divas reizes dienā. Līdz šim par vakara reisu pagasts piemaksāja autobusu parkam aptuveni 40 latus mēnesī. Kādi būs izdevumi turpmāk, pagaidām grūti paredzēt. Taču no autobusu satiksmes atteikties nevar.

Pagasta padome vienojusies ar pašvaldību ceļu fonda vadību, ka puteņu laikā paši saviem spēkiem tiks galā ar ceļu tīrišanu, jo labā kārtībā ir buldozers.

L.Kirillova

Pašvaldību darba katalizators

◆ Rajona padomes attīstības un plānošanas nodalas vadītājs Valerijs Stūris pastāstīja par kādu visai interesantu lietu — par pašvaldību kreditēšanas fonda nolikumu, ar kuru tika iepazīstināti arī visi mūsu rajona pagastu vadītāji.

Pašvaldību kreditēšanas fonds tiek uzskatīts par ļoti svarīgu pašvaldību darba katalizatoru. Projektu kredīta saņemšanai sagatavoja pati pašvaldība vai konkrēts pašvaldības uzņēmums, tādā veidā pierādot, vai spēj noplānot savas vajadzības. Latvijas pašvaldībām kreditēšanas fonds piedāvā 3,5 miljonus ASV dolāru. Pagaidām Latgales reģions neesot izrādījis nekādu interesē, ja nezīmē izdevīgos ilgttermiņa aizņēmumus. Laikam jau vairīga pie visa ir pēdējo gadu laikā iegūtā rūgtā pieredze, ka no kreditiem labāk turēties tālāk un kulties uz priekšu paši spēkiem.

Kreditēšanas fonda līdzekļi ir paredzēti tikai un vienīgi tām vajadzībām, kādās noteiktas fonda nolikumā. Bet arī tās iespējas ir visai plašas. Kreditus var izmantot:

— enerģētikas un komunālās saimniecības attīstībai, tas ir, siltumapgādes sistēmas un katlu māju rekonstrukcijai un celtniecībai, gāzes sistēmu izbūvei;

— transporta un komunikāciju izbūvei un attīstībai (pašvaldību ielu un ceļu būvei, transporta uzņēmumu darbības uzlabošanai);

— vides aizsardzībai, ūdens apgādei un izmantošanai, atkritumu savākšanas un izvietošanas problēmu risināšanai, dambju un meliorācijas sistēmu rekonstrukcijai un celtniecībai;

— izglītības un veselības aizsardzības uzlabošanai, skolu, slimnīcu rekonstrukcijai un celtniecībai, arī me-

Rajona attīstības un plānošanas nodalā

Ir gan viena īpatnība — kredītu saņems tie projekti, kas būs iekļauti valsts investīciju programmā. Tas nozīmē, ka pagastiem jābūt skaidrā, ko pašvaldība īsti grib. Un vēl kāds sīkums — jāprot skaidrā latviešu valodā uz papīra izklāstīt savus nodomus. Elementāri...

Tie, kuri baidās par kredīta atgriešanas iespējām, var būt droši, ka likme nepārsniegs astoņus līdz deviņus procentus gadā. Tiesa, viens procents būs jāatlod fonda, lai segtu fonda darbības izmaksas.

Projekti, kas tiks kreditēti no Pasaules bankas aizdevuma, jārealizē atbilstīgi Pasaules bankas iepirkuma procedūrai saskaņā ar Pasaules bankas noteikto kārtību. Šīs kontroles mehānisms darbojas ļoti labi.

Pagaidām neviena no rajona pašvaldībām nav izteikusi vēlēšanos saņemt naudu no pašvaldību kreditēšanas fonda. Un runa jau var būt tikai par to, ka sūdzīties par bezīzeju ir vienkāršāk nekā palauzīt galvu, kas tad pagasta tālakajā attīstībā ir vissvarīgākais. Būs

Lauku aktualitātes

Latgales zemniekiem vajadzīgas lielākas subsīdijas

◆ Rēzeknē notika Latgales novada rajonu lauksaimniecības departamentu direktoru sanāksme, kurā piedalījās arī Zemkopības ministrijas Lauksaimniecības departamenta direktors Juris Kuzma.

Novada lauksaimniecības departamentu speciālisti izstrādājuši priekšlikumus subsīdiju piešķiršanai 1996. gadā. Nosaikot subsīdiju apmērus, Zemkopības ministrijai ieteikts ļemt vērā reģionālās īpatnības, tāpēc Latgalē, kur zemes auglība ir zemāka nekā citur Latvijā, izlīdzināšanas koeficientam (subsīdijām) jābūt lielākam. Projekts paredz, ka par vienu slaucamo govi, ja veikta pārraudzība, jāsaņem 3 lati mēnesi, par govi, no kurās izslaukums pārsniedz 3000 kg gadā, — 4 lati.

Lauksaimniecības speciālisti iesaka paļielināt subsīdijas arī par sējumiem, paredzot, ka par vasarāju, tāpat ziemāju, šķirnes sējumu hektāru zemniekiem jāmaksā 20 lati, bet, piemēram, par pākšaugu sējumu hektāru, liniem — 35 lati par hektāru.

Janvāri notiks Zemnieku federācijas kongress

◆ Latvijas Zemnieku federācijas valde nolēmusi, ka LZF 5. kongress notiks 1996. gada 19. janvārī.

Kongresā spriedis par izmaiņām un papildinājumiem federācijas statūtos. Notiks arī LZF priekšsēdētāja un valdes vēlēšanas.

Zemnieku apvienības izvirza kongresa delegātus šādā skaitā: rajoni, kuri ir nomaksājuši biedra naudu, — 10, bet rajoni, kuri biedra naudas nav maksājuši, — 3 cilvēkus.

Sadarbība turpinās

◆ Latvijas Zemnieku federācijas darbības sekmešanai Zviedrijas Zemnieku federācijas (LRF) piešķirusi 1780 tūkstošus Zviedrijas kronu (SEK).

Šie līdzekļi tiks iedalīti šādām mērķprogrammām:

1) zemnieku saimniekošanas uzlabošanai — 210000 SEK;

2) graudu audzēšanas un mežu apsaimniekošanas kooperācijas attīstībai — 320000 SEK;

3) Latvijas lauksaimniecība celā uz Eiropas Savienību, nosacījumi, problēmas, risinājumi — 100000 SEK;

4) Latvijas Zemnieku federācijas darbības sekmešanai un tālākai paplašināšanai — 430000 SEK;

5) zemnieku apdrošināšanai — 60000 SEK;

6) LZF sieviešu organizācijas attīstībai — 260000 SEK;

7) Zviedrijas atbalstīto referentfērnu aktivitātes Latvijas lauksaimniecības attīstīšanai — 400000 SEK.

Līdzekļus piešķirs pēc projektu izstrādāšanas un ieviešanas LRF. Visi intere-

senti var piedalīties šo projektu izstrādē ar priekšlikumiem.

«Zemnieku federācija?

Kas man par to būs?»

◆ Atjaunot Zemnieku federācijas darbību rajonā uzņēmusies Silvija Dreijere, kura kopā ar vecākiem — Jevģēni un Jāzepu Sērmajiem — saimnieku Gribolvas zemnieku saimniecībā Galēnu pagastā.

«Novadniekam» viņa pastāstīja: «Latgales zemnieki, arī mūsu rajona cilvēki, ir samērā neaktivni. Aicināti apvienoties Zemnieku federācijā, dažkārt tikai jautā: «Ko es no tās iegūšu?»

Te jāpaskaidro, ka Zemnieku federācija ir tāda sabiedriska organizācija, kura izglīto zemniekus, organizējot seminārus, kursus, mācības. Tā cīnās arī par zemnieku tiesībām. Latvijas Zemnieku federācijai ir cieša sadarbība ar Zviedrijas Zemnieku federāciju. Zviedru fermieri, piemēram, palīdz izglītoties mūsu zemniekiem, dažkārt sniedz arī materiālu atbalstu.

Patlaban par Zemnieku federācijas biedriem līkuviši 25 rajona zemnieki. Pārvarā no Galēnu, Stabulnieku, Sīlukalna un Silajānu pagastiem. Svarīgākie jautājumi, ko esam risinājuši, bija sertifikātu vākšana, lai piedalītos «dzirnavnieku» privatizācijā. Diemžēl ne Latgalē, ne Rīgā zemniekus pie šo objektu privatizācijas klāt nelaiž. Un kāpēc gan lai gudri kungi to darītu, ja, piemēram, šobrīd kviešu sēnas, no kurām ražo spēkbarību, zemniekiem piedāvā pirkst pat nedaudz dārgāk nekā pārstrādes uzņēmums iepērk kviesus no zemniekiem...

Kā Latvijā, tā arī mūsu rajonā veidojas federācijas sieviešu organizācija. Novembrī biju Zviedrijā, kur notika mācības. Lektori mums stāstīja par kooperāciju, demokrātiju un citām svarīgām lietām. Apskatījām dažādus kooperatīvus, siltumniecas un citas Zviedrijas fermieru rāznotes.

Zemnieku federācijas ietvaros aprīli Preiļu rajonā tiks organizēts republikas seminārs par cūkkopību. Iespēju robežas federācijas iniciatīvas grupa organizē arī citus pasākumus. Ceru, ka zemnieki un zemnieces, kuri grib izglītoties, iesaistīties lauku dzīves norisēs, zvanīs uz Gribolvu pa tālruni 37597.

Iekams neesam līkuviši par nopietnu un daudzskaitīgu zemnieku organizāciju, nejautāsim: «Kas man no tā būs?» Mēs esam ļoti daudz zaudējuši, ka šāda organizācija, kopš to rajonā vairs nevarēja vadīt I.Jeršovs, bija pajukusi. Neesam saņēmuši humāno palīdzību, nebija iespēju stažēties, konsultēties ar citiem gan par kooperācijas, gan ražošanas jautājumiem.

Loti ceru, ka mūsu zemniekiem jau apnēcis būt vienātne ar savām problēmām. Jāatmet inertums un vainas meklēšana tākai valdībā. Kopīgiem spēkiem daudzas problēmas varētu atrisināt.

A.Iļjina

Veido brigādi mirušo pārvadāšanai

Neviens no mums nezina, kad un kur liktenis mums būs lēmis beigt savu dzīves gājumu. Bieži cilvēki mirst traģiski, iet bojā autokatastrofās, ugunsgrēkos. Viens no pēdējiem gadījumiem, kad ugunsgrēkā gāja bojā cilvēks, rajona padomei nopietni lika padomāt par to, kā pārvadāt mirušos.

Kad vēl pastāvēja kolhozi un paju sa biedrības, to vadītāji nelaimē brīdi tuviniekiem parasti neatteica un izlīdzēja ar transportu. Tagad kopsaimniecības likvidētas, pagastiem piemērotu transporta līdzekļu nav. Ja konstatēta nāve, mirušo atsakās vest arī ātrā palīdzība un policija.

Lai rastu risinājumu, rajona padome ir nolēmusi izveidot speciālu brigādi, kurā būtu automašīna, tās vadītājs un viens sanitārs. Šī brigāde mirušos cilvēkus aizvestu uz morgu, vajadzības gadījumā arī

uz ekspertiži Daugavpili, sniegtu arī bēru pakalpojumus.

Preiļu slimnīcas grāmatvedībā ir aprēķināts, ka šādas brigādes uzturēšana gadā varētu izmaksāt apmēram divus tūkstošus latu. Visas rajona pašvaldības brigādes uzturēšanā varētu iesaistīties ar konkrētu dalības maksu, kura būtu atkarīga no pašvaldības atrašanās vietas un iedzīvotājū skaita. Dažiem pagastiem izmaksas varētu būt mazākas par simts latiem, citiem vairāk.

Jau sagatavoti attiecīgi ligumi, ar kuriem pagastu padomju priekšsēdētājus iepazīstinās informatīvā dienā 13. decembrī.

Ja pagasti piekrītis brigādes veidošanai, tas būs viens neliels solitīs uz to pusi, kur sākas civilizētas valsts veidošana.

L.Kirillova

Jaunajās telpās — labi darba apstākļi

◆ Par Preiļu dzimtsarakstu nodalas darbību stāsta tā vadītāja Anita Loginova

Problēma bija samazus. Vecais namīš Daugavpils ielā, kur līdz šim atradāmies, tika privatizēts, tāpēc sākās telpu meklēšana un ar to saistītās likstas. No rajona padomes pakļautības nodala tika nodota pilsētas domei. Izskanēja dažādas idejas, kur to iekārtot, taču pēdējais un galīgais variants — Brīvības iela, restaurējot daļu bijušā sadzives pakalpojumu nama telpu, bija visoptimālākais.

Ar pilsētas domes atbalstu pusgada laikā telpas tika sakārtotas, un 2. decembrī notika Preiļu dzimtsarakstu nodalas atklāšana.

Tagad mums ir plaša un gaiša ceremoniju zāle, līgavas istaba, trīs darba kabineeti, jo dzimtsarakstu nodalā atrodas arhīvs. Ērtā kļuvis arī apmekletājiem — gan tiem, kuri nāk pieteikt ceremoniju, gan tiem, kuri meklē arhīva dokumentus.

Diemžēl laulības reģistrācijām šīs telpas izmantos tikai Preiļu iedzīvotāji. Likums paredz, ka tagad laulību reģistrācija var notikt tikai līgavas vai līgavaiņa dzīvesvietā. Jaunajiem pāriem no pagastiem mēs vairs laulību reģistrēt nedrīkstam. Notikušas arī citas izmaiņas. Tagad ir izvēles tiesības, kur reģistrēt laulību — baznīcā vai pie mums — piemēram, šogad katolīcīgā pārvarā reģistrējas baznīcā, citi — vairāk dzimtsarakstu nodalā.

No 51 laulības, kas noslēgta šogad, 14 reģistrētas baznīcā. Katoļu mācītāji izsniedz laulības aplieci. Pēc tam draudzēs kalpotājs divu nedēļu laikā dzimtsarakstu nodalā iesniedz attiecīgu dokumentu. Baznīcas paziņojumi dzimtsarakstu iestādēs saglabājas divus gadus, bet dzimtsarakstu nodalā izdarītie — 100.

Vidējais vecums, kādu mūsu pilsetās jaunieši izvēlas ģimenes nodibināšanai, ir 19-20 gadi meitenēm un 20-21 gads puišiem. Visjaunākajai līgavai, kura precejās, protams — ar vecāku atļauju, šogad bija 16 gadi, bet jaunākajam līgavaiņim — 17 gadi. Jāpiebilst, ka ne visi jaunieši, kuri veido ģimeni, ir materiāli patstāvīgi. Apmēram pusē jaundibināto ģimeni abi vai viens ir bezdarbnieki. Bet es neteiku, ka šādas ģimenes izvēlētos piecīgākas ceremonijas kā pārējās. Tātad — neesam nemaz tādi nabagi, par kādiem sevi daudzinām.

Kopš laulības pieteikšanas līdz tās reģistrācijai jāpāriet vismaz mēnesim. Pie tiektās laulības tiek izsludinātas arī uz oficiālā ziņojumu dēļ, kas ir foajē. Tas

pirmreizējo dokumentu izsniegšana dzimtsarakstu nodalā ir bez maksas. Par izmīnam un atkārtotiem dokumentiem jāmaksā no 50 santīmiem līdz 1,50 latiem.

Dzimtsarakstu nodalas darbinieki ir ganādari, ka tagad mums ir labi darba apstākļi. Paldies visiem, kas veica dzimtsarakstu nodalas jauno telpu remontu!

A.Loginovas stāstījumu pierakstīja

A.Iļjina

Padomi zemniekiem

Pavasara sējai kvalitatīvu sēklu

Rudenī savlaicīgi attīritus, sausus līdz 14-15% mitruma izkaltētus graudus jāšķiro pēc to rupjuma un smaguma, lai sēklas vajadzībām varētu nošķirt pašus rupjākos un smagākos graudus un panākt iespējamī augstu graudu izlīdzinātību. No viegliem un sīkiem piemaisījumiem sēklu jāattīra ar vētijāmā mašīnām.

Labību graudu šķirošanai Latvijā vairāk pazīstams kombinētais graudu šķirošās 08-1 un citi. Šī un tai līdzīgās mašīnas izceļas ar augstu darba kvalitāti un precīzitāti.

Vēja plūsma šķirotāvā jānoreregulē tā, lai ar to aizvienētu visu, kas vieglāk par pilnīgās sēklas graudiem. Pirmais augšējais sietis jāizvēlas ar tāda rupjuma garenācīm, lai tām cauri ietu vērtīgā sēkla un skaldītie graudi. Tas ir kviešiem — 4-5 mm, rūdīiem — 3-5 mm, miežiem — 3,5-5 mm, auzām — 3,5-4 mm, zirņiem — 8-9 mm, lauka pupām — 8-10 mm un viķauzām — 3,5-4 mm. Virši sieta jāslīd visiem rupjiem piemaisījumiem, kuru diametrs vai garums (salmiņi) pārsniedz minēto graudu garumu un diametru.

Otrs apakšējais garākais tūrāmās siets sēklas šķirošanai jāizvēlas tāda rupjuma, lai virs sieta paliku un pa virspusi pārbīdotos

piilnīgās sēklas graudi, bet pusēs un citi sīkie piemaisījumi izietu cauri. Atkarībā no katra gada augstums un meteoroloģiskajos apstākļos izaugušo graudu rupjuma, kas pārgājusi pāri sēklu šķirojamam sietam ar acīm: kviešiem — 2,3-2,5 mm, rūdīiem — 1,7-2,3 mm, miežiem — 2,5-2,7 mm, auzām — 2-2,5 mm, zirņiem — 4,5-6 mm, lauka pupām — 5-6,5 un viķauzām — 2,5-4,0 mm, uzskatāma par attīru. Šķirošanas darba precīzitāti vēl noteic vārsmas plūsmas lielums. Jo lēnāka plūsma, jo augstāka šķirošanas kvalitāte.

Tātad, izvēloties katram sēklas veidam un rupjumam piemērotākās mašīnas un sieku izmērus, var pavasara sējai sagatavot piemaisījumus, nepilnīgi atdalas ar bojātī un šķeltie graudi. Neaizvietojama mašīna pākšaugu sēklu attīšanai no piemaisījumiem zemnieku saimniecībās ir spirāle, kurā sēklu sašķiro pēc centrbēdzes principa. Tās darbināšanai nav vajadzīga elektroenerģija. To apkalpo viens cilvēks.

Tātad, izvēloties katram sēklas veidam un rupjumam piemērotākās mašīnas un sieku izmērus, var pavasara sējai sagatavot kvalitatīvu sēklu.

Artūrs Antonijs, Dr. h. agr.

Riebiņu, Silajānu, Rožkalnu kultūras nami bez apkurināšanas aizvadīs jau ceturto ziemu. Iespējams, daži no tiem šādu piespedu rūdišanos neizturēs un pamazām sāks sabrukst. Tāds ir valsts kultūras inspektore Intas Ancānes uzskats.

Vienu no iepriekšējām ziemām bez apkures palika Galēnu kultūras nams. Šogad tas ir silts, bet slēgts un aizzīmogots. Zāles giesti draud iebrukt. Top jumta un giestu rekonstrukcijas izdevumu tāmē, pēc tam, šī kultūras nama direktora Valērija Mihailova vārdīmu runājot, «zināsim, cik naudas no pagasta prasīt». Pašlaik kultūras aktivitātēm atvēlētas divas telpas vietējā skolā.

Aizkalnes pagasts dažus gadus aizbildinājās ar līdzekļu trūkumu un to, ka nespēj maksāt kultūras darba organizatorei algu. Aizkalneši paši pagasta vadībai pieprasīja atpūtas vakarū, tradicionālos sarīkojumus. Bet bijusi kultūras darbiniece Aina Kažemāka, pēc bērna kopšanai paredzētā ilgstošā atvainojuma bija kļuvusi bezdarbniece. Lai saņemtu pabalstu, pašvaldība Aini Kažemāku lūdza veikt sabiedrisko darbu — organizēt sarīkojumus. Aizvadītā vasarā (grības teikt — klubs atkal vēra durvis, bet diemžēl kultūras nama šajā pagastā nav) Aina Kažemāka ar diplomētās kultūras darbinieces pieredzi un talantigu izdomu kērās pie darba. Pat svečīšu vakari, kuru norisei ir ierastas tradīcijas un prasības atbilstoši kapseļu rīmtajam mieram, šoruden visās piecās pagasta mirušo atdusas vietās ir aizvadīti ar tik dzīļu emocionālo piesātinājumu, ka atzinība atnākusi līdz pat rajona centram. Bet pagasta deputāti apsver iespēju nākošā gada budžetā paredzēt līdzekļus kultūras darba organizatores algosanai.

Kluba vadītāja sākusi strādāt Sutru pagastā.

Pagastiem trūkst līdzekļu kultūras nams remontiem, jaudim trūkst naudiņas koncertu un viesizrāžu biletēm, bet dzīva ir kopāsnākšanas griba, dzīva ir dziedāt, dejot un spēlēt griba. Pašdarbnieku skaits arī šajā kultūru tīkloti nemilošajā laikā nemazinās.

Pirms dažām dienām rajona kultūras darbinieki tīkās seminārā, kas neatbilda ierastajam standartam par mācībām rajona centra kabinetos.

Vispirms klubinieki, kā ērtas izteikšanās labad viņi sevi dēvē, ierādās Rušonas kultūras namā. Vieta, kur visus šos gadus kultūras dzīve ir rīmti ritejusi Dinas Staškevičas vadībā. Pēdējos gados gan klubu, gan bibliotēku darbiniekiem ir vairāk jārūpējas par sava pagasta, pilsētas ievērojamāko cilvēku apzināšanu. Arī Rušonas kultūras namā atbraucejī vispirms varēja aplūkot ar vietējās bibliotēkas vadītājas palīdzību sagatavoto izstādi — materiālus par rakstnieku Povulu Prikuli, fotomākslinieku Antonu Voguli, albumus ar fotogrāfijām par jauniešu deju kolektīvu gan sadzīvē, gan koncertos visā tā ilgajā pastāvēšanas laikā.

Rušonas jauniešu deju kolektīvs joprojām darbojas. Vēl vairāk, uzsākts gatavot tam papildinājumu un maiņu. Katru sest-

Stāvēt par kultūru

dienu uz mēģinājumiem ierodas 32 mazie dejotāji, viņi sadalīti divās grupās. No dažām ģimenēm nāk pat vairāki bērni, bet divi brāļi un māsa Pušķi ik sestdienas Rušonā pie vecmammas ierodas no Daugavpils un dadas uz mēģinājumiem kultūras namā.

Dīnai Staškevičai bija ko stāstīt. Tieki rīkoti groziņu vakari, kas īpaši iecienīti, jo uz tiem var ierasties dažādas paaudzes, aicināti vieskoncerti, ja ir iepriekš noskaidrots, ka atbraucēji prasīs samērīgu maksu, ko ar bijētēm un pagasta palīdzību varēs segt. Rušona — viena no retajām vietām laukos, kur joprojām kultūras namā tiek demonstrētas kinofilmas. Ir periodi, kad rāda pa trim filmām nedēļā.

Jaunaglonas lauksaimniecības skolas muzejs ir nākošā semināra dalībnieku apstāšanās vieta. Daudzi te ir ieradušies pirmo reizi un sajūsmīnās par Irēnas Ancānes ilgstošā, pacietīgā darba rezultātu. Pēdējos gados skola muzejā ir atvēlējusi plašas un ērtas telpas, tūkstoši eksponātu aplūkojami vitrīnās, stendos, vākos. Sen tas pāraudzis skolas muzeja ietvarus, tā materiāli atspoguļo laikā un telpā plašus notikumus, te sensenā Aglonā tiek saglabāta nākotnei dokumentos, fotogrāfijās, priekšmetos, piemiņas lietās.

Irēna Ancāne bija skolas bibliotekāre, kad 1978. gadā sāka vākt pirmos materiālus. Bibliotekāre viņa ir arī šodien, muzejs ir veidots papildus tiešajiem darba pienākumiem.

Šogad Jaunaglonā bibliotēka palikusi bez apkures, arī dzīvokļi, kuros dzīvo pensionāri, bijušie skolas darbinieki. Skolas audzēkņiem grāmatas vajadzīgas tāpat, tāpēc Ancāne tās klēpjēm nes uz savu dzīvokli, kur ierodas audzēknji un siltumā izvēlas sev vajadzīgo. Arī muzejā nepieciešami līdzekļi, tā dībinātāja un vācēja nepretendē uz modernām iekārtām, bet vajadzīgs, lai vismaz rakstāmpiederumi un pasta izdevumi būtu apmaksāti, jo nodibināta plaša sarakste ar pasaule izkaisītajiem latviešiem, bijušajiem Jaunaglonas klostera iemītniekiem, kas sūta materiālus, vēstules un atpakaļ gaida vismaz pateicības atbildi. Arī lauku mājas glabā ne vienu vien vēsturiski nozīmīgu lietu, kas iederētos muzejā un ko never no īpašnieka panemt par pliku paldies.

Pēc muzeja stendu aplūkošanas kultūras darbiniekiem šeit izvērsās plašāka saruna par savu novadnieku piemiņas iemūžināšanu. Katrā sevi cienošā tauta godā, cienī un nākošajām paaudzēm saglabā savu slavenību vārdus. Kādreiz baltkrievu rakstnieks Jons Druce pēc Latvijas apmeklējuma, pēc brāļu Kaudziņu Vecpiebalgas apciemojuma teica: cik diža ir tā tauta, kas nolieks piemiņas akmeni tajā vietā, kur pakritis kāds no tās lielākajiem dēliem. Laikam nemaz tik aprīnas cieņīgi neesam. Pie Naaizmērstules mājas piemiņas plāksni nevēlējās iedzīvotāji, jo «jūs te nāksiet un traucēsiet».

Dzejnieces piemiņas zīme tika novietota pie kādreizējās skolas ēkas, kur Naaizmērstules strādājusi. Tobrīd tur atradās pagasta ēka. Tagad šajā namā ir policija, un trauslās dzejnieces tēls ne sevišķi iederas šajā vieta. Aloizija Broka piemiņas fondā ienāca ziedojuvi un... pazuda kopā ar «Banku Baltijā» un cerībām Broka simtgadi atzīmēt ar viņam uzceltu kādu piemiņas zīmi.

Sajā pat skolas muzejā glabājas ar Irēnas Ancānes ziņu izgatavotā koka plāksne, ko Aglonas kultūras darbinieki nolēmuši piestiprināt pie bijušā Jaunaglonas sieviešu klostera ēkas, kur savā laikā ieguldīts liels Aloizija Broka fiziskais un garīgais darbs. Vēlākajos gados šajā ēkā sāmniekoja lauksaimniecības skola, tā bija uzturēta un apkopta. Tagad kā bijušais īpašums nams ir atdots Aglonas bazilikai. Stāv tukšs un izvazāts. Tieši semināra laikā dalībnieki sāka šaubīties, vai

no idejas piestiprināt šeit plāksni maz kas iznāks.

No muzeja sienas uzrunā aizejošās pāudzes testaments, bet, ieejot un aizejot, pavada Jāņa Raiņa vārdi «Stāvēt par kultūru ir tas pats, kas stāvēt par Latviju.»

Aglonas kultūras namā ir semināra noslēguma beigu daļa, jau pavisam ar citu ievirzi. Pats kultūras nams, kā stāsta tā direktore Janīna Streike, jau kopš 1988. gada dzīvo remonta gaidās. Toreiz bijis izstrādāts projekts, bet nekas vairāk par fasādes apkārsošanu pāvesta vizītes rudeni nav sagaidīts. Jumts ir jālabo, kopš nams nodošanas lietošanā tam nav bijušas noteikcaurules, lietus un sniega ūdeņi šķīdina sienas, izskalo pamatus. Kultūras namā tagad ir daudz apdzīvotāju — pagasta padome ar citām nodalām. Kultūras vajadzībām atstāta zāle, kabinets, divas ģērbtuvītes. Arī pašvaldība sapratusi tīri simboliskā un tiešā nozīmē esošā kopējā jumta remontēšanas un uzturēšanas nepieciešamību. Drīzumā iecerēts sākt remontdarbus.

Paredzēts celt dienas gaismā un saukt kopā kāzu muzikantus. Bija laiki, kad talants skaitījās atzīstams tikai tad, ja tas bija pierēgīrtējs kāda paspārnē. Pārējos uzskatīja par «haltūristiem». Kaut arī viņi kopā un saglabāja to labāko, kas tautai patika, ko tā dziedāja par spīti visiem cenzoriem. Aglonas kultūras namā — pirmā tikšanās ar šādiem muzikantiem.

Vispirms kultūras nama folkloras ansamblis «Olūteņš», pēc Saunas ansambla otrs vecākais rajonā, dzied dažas kāzu dziesmas. Pēc tam zālē skan triju vīru — Vladislava Kondraņicka, Aleksandra Školīna, Daija Veiguļa — spēlētās melodijas. Kādreiz Aglonas pusē pazīna Kondraņiku ansamblī. Spēlēja Vladislava tēvs un divi onkulī, tante, arī pats Vladislavs. Tēvs aizgājis aizsaulē, vecais tē-

vabrālis, pats arī vījoļu meistars, vairs ne spēlē kāzās. Vairāk nekā desmit gadus Vladislavs spēlē kopā ar Aleksandru un Daini. Izbraukātas malu malas, nogaršoti simtiem kāzu alu, sajucis daiļu ligavu skaits. Bet nemainīgas ir dažas atzījas — vislabāk kāzas patikot spēlēt Aizkalnē, arī Kastīrē, arī Sakstagalā. Nemainīga arī darba kvalitāte. Citu ansambļu vai grupu spēlētāji pārmetot, ka Kondraņickis ar saviem vīriem izlūtinot publiku, jo visu kāzu laiku atkārtojot tikai dažas dziesmas. Katrā nākošā jau cita. Kondraņickis tikai smaida un pāršķir dziesmu klasses lapas. Lai pašiem nesājūk.

Kāzu muzikantu galvenās īpašības, kas nepieciešamas, teicams spēlējums un izturība. Viņi neņemot līdzi magnetofonu ar ierakstiem, lai atpūtos. Un spēlējot, kamēr ir, kas dejo, bet tā esot gana vienmēr. Kad pēdējie dancotāji iet gulēt, augšā celas tie, kas apgūlušies agrāk.

Arī Aglonā sagatavoti materiāli par novada ievērojamākajiem laudīm. Skan mūzika, smaržo āboli un kafija, notiek pieredes apmaiņa. Stāvēt par kultūru...

L.Rancāne

Attēlos:

● Rušonas kultūras nama direktore Dina Staškeviča.

● Jaunaglonas lauksaimniecības skolas bibliotekāre Irēna Ancāne (no kreisās) semināra dalībniekus iepazīstina ar muzeja materiāliem.

● Dzied Aglonas kultūras nama «Olūteņš».

● Dainis Veigulis (no kreisās), Vladislavs Kondraņickis, Aleksandrs Školīns — kāzu muzikanti ne tikai Aglonā. Pēdējā laikā maz kāzu, nav, kas precas, — demogrāfu zinātniskajiem prātojušiem par zemo dzimstību kāzu muzikanti zina precīzu pamatojumu.

J.Silicka foto

KULTŪRAS JAUNUMI

Bibliotekāru seminārs

♦ Rajona bibliotekāri kārtējā seminārā pārbaudīja un apsprieda, kā klājies šajā gadā, kura laikā lauku bibliotēkas nonāca pagastu pašvaldību pārziņā.

Baiļēm lielas acis, ir tautas sakāmīvārds. Izrādījas, ka iepriekšējās bažas par bibliotēku slēgšanu un likvidēšanu ir vairāk nekā nepamatotas. Visi pagasti savas bibliotēkas ir saglabājuši, meklējuši iespējas to darbības apstākļu uzlabošanai. Pērnziem vēl septiņas lauku bibliotēkas ziemu aizvadīja bez apkures, bet šoziem tādas ir tikai divas — Riebiņos un Silaņos.

Pagasti gādājuši par iespēju papildināt grāmatu fondu. Aizkalnes pagasts savai bibliotēkai jaunu grāmatu iegādei piešķīris 200 latus, Galēnu pagasts divām bibliotēkām — 300 latus, Sutru — 100 latus divām, Silaņu — 350 latus divām, Stabulnieku — 200 latus divām, Sīlukalna — 120 latus vienai, Upmalas pagasts — 100 latus divām bibliotēkām. Lauku bibliotekāri nesūrojas arī par preses izdevumu abonēšanu jaunajam gadam.

Rajona centrālā bibliotēka nākošajam gadam pasūtījusi 68 nosaukumu žurnālus un avizes, pat nedaudz vairāk nekā šogad. Jaunu grāmatu iegādei rajona bibliotēkai no rajona budžeta piešķirti 1415 lati.

Par materiālo nodrošinājumu gādā pašvaldības, bet bibliotekāru kvalifikāciju, metodiskais darbs, sagatavotība joprojām ir rajona bibliotēkas pārziņā.

Seminārā rajona bibliotēkas direktore Ināra Batarāga sniedza informāciju arī par bibliotēku darbu Somijā, Tamperē, kur nesen viņa uzturējās.

Novadnieku jubilejas

♦ Ar materiālu izstādi rajona bibliotēkā atzīmēta dzimuša vārkavieša Kazimira Ruča 80. dzimšanas diena.

4. decembrī. Kazimirs Ručs — Svētā krēsla Vatikānā un garīgās aprūpes vadības prelāts, Pāvesta emigrācijas komisijas Vatikāna loceklis.

Decembī 75 gadu jubileja arī citam ievelojamam vārkavietum, kurš dzīvo emigrācijā, — ārstam Eduardam Upeniekam, ilggadējam Latvijas goda konsulam Toronto, medicīnas centra direktoram.

L.Rancāne

Skola izaugusi līdz devītajai klasei

Rušonas pamatskola šī mācību gada beigas notiks pirmais izlaidums, skola ir izaugusi līdz devītajai klasei kopā ar audzēkņiem.

Šī gada abiturienti kādreiz uzsāka mācības jaunās skolas pirmajā klasē un visu laiku bija pirmatklājēji — pirmie pirmaklassnieki, pirmie — otrklasnieki un tā tālāk. Šajos devījos gados Rušonas pamatskola ar 120 audzēkņiem izveidojusies par otru lielāko pamatskolu rajonā.

Skolas dzīvotspēju nodrošina arī vietējās pašvaldības atbalsts un uzmanība. Arī nupat, jaukajā Adventes laikā, Rušonas pagasts parūpējies, lai skola saņemu kopejamo iekārtu un videoplejeru. Nopirkts arī linolejs divu klausa grīdas nosešanai. Novembrī un decembrī pagasts apmaksāja visu skolas bērnu ēdināšanu, pa latam sola katrā skolēna saldumu tūtai pie eglites.

Kopējamā iekārtā skolotājus iepriecinājusi visvairāk. Ir iespējams pavairot dažādus metodiskos materiālus, uzskates līdzekļus, sagatavot kontroldarbus. Priecājas arī skolas redkolēģija, kas izdod vietējo avīzīti «Zīņu rausis». Tā sākusi iznākt šogad. Redkolēģijai — Aivim Ružam, Inesei Selegovičai, Ľudai Smetāņkovai — līdz

šim bija lielas rūpes «Zīņu rausi» izlaist vismaz 20-30 eksemplāros, tagad to varēs pavairot vēlamā skaitā.

Adventes klausus laiks Rušonas pamatskola ienācīs ar vainadzīniem katrā klasē, direktore kabinetā, ar sveču gaismu rītos. Garīgo pacēlumu palīdz veidot Sanita Šuķe, kas skolas bērniem māca ticības mācību, vienlaikus pati mācidamās neklātienē Rīgas Garīgā semināra katehētikas institūta Latgales zonas kursos. Sanita prot ieinteresēt ticības mācīšanā. Reizi nedēļā ticības mācības telpā katehēte strādā pēc kārtas ar trim dažāda vecuma bērnu grupām. Mazākos viņa sagatavo pirmajai Komūnijai, ar lielākajiem runā par reliģijas vēsturi, māca garīgās dziesmas. Šajā telpā deg svečītes, skan mūzika, ir daudz dažādas literatūras, svētbildītes, valda labestīga nosaka, klausus sarunas, dziesmas. Pavasaros Sanita Šuķe ar bērniem dodas pie netālā krucifiksa, apkopj to, rotā ar ziediem.

Tomēr Rušonas pamatskolas direktorei Janīnai Selegovičai pietiek arī neatrisinātu jautājumu. Piemēram, Kategorādē dzīvojošo bērnu nokļūšana līdz skolai. Vienam otaram sanāk mērot četrus ar pusi kilometrus. Direktore saka, ka nevarot nepiemiņēt kā-

da pirmaklasnieka tēti — Ivaru Medvecki, kurš, savu bērnu vedot uz skolu, vienmēr piesēdina pilnu mašīnu arī ar mazajiem kaimiņiem. Un pēc stundām nekad neizbrauc prom, neapjautājies par ciemam brauktgrībētājiem.

Rušonas pamatskola uzskata par sava goda lietu, lai mācītos visi tās mikrorajonā dzīvojošie bērni. Šogad uz skolas pirmo klasi atvesta kāda desmitgadīga meiteņe, kura neapmeklēja skolu vārda tiešā nozīmē vecāku nolaidības dēļ. Māte bērnu nebija laidusi skolā, aizbildinoties ar pārāk lielo ceļa gabalu, diemžēl arī mājās meiteņei nekas nebija mācīts, viņai svešas bija grāmatas, nezināja, ko darīt ar flomāsteriem. Šajos dažos mēnešos bērns ir adaptējies, ievingrinājis roku. Protams, skolotājai ir grūti strādāt ar šo bērnu, tomēr meiteņei nepaliks par analfabeti, kādu likteni bija lēmuši vecāki.

Sai un arī vairākiem ciemiem skolēniem noderētu internāts. Diemžēl cerības par piebūves celtniecību, kurā skolai būtu sporta zāle, kā arī dažādas citas vajadzīgas telpas, internāts, izgaisa reizē ar «Bankas Baltija» spožo veidolu.

L.Rancāne

Celš uz finālsacensībām turpinās

Sporta kluba «Cerības» basketbola nodaļas treneris Guntis Endzels, kurš trenē «Cerības» Līvānu basketbolistus — skolēnus un arī pieaugušo komandu, — noskaņots optimistiski, jo par spīti naudas trūkumam basketbolisti esot ceļā uz finālsacensībām. Treneris uzskata, ka šosezon Līvānu pieaugušo komanda var cerēt uz atgriešanos 1. līgā. Kaut vai tāpēc, ka tājā ir 15-20 spēlētāji, kuri rāda vienlīdz meistarīgu spēli. Komplektējot komandu, trenerim ir izvēle, ir

konkurence starp spēlētājiem.

Pieredzējušākie ir Girts Grabāns, spēlējošais treneris Guntis Endzels, Ivans Gromovs. Komandā spēlē arī Māris Dāboliņš, Laimonis Miķels, Aleksandrs Kručījins, Aivis Utināns, Raimonds Vaikulis, Āris Ostsuns, Jurijs Mašeņcevs, Pēteris Ozoliņš un citi basketbolisti. Ja no aizvadītajām četrām spēlēm trijās ir uzvarēts, trenera optimistiskā prognoze — ieklūt 1. līgā — ir reāla.

Diemžēl Latvijas bezdarbnieku «galvas-

pilsētā» atrast sponsorus ir neiespējami, tāpēc vienīgais komandas finansu avots joprojām ir rajona padomes no budžeta iedalītā nauda. Šosezon basketbolisti iztērējuši 510 latus.

Sezonas sākumā par labāko spēlētāju šogad sevi apliecinājis Raimonds Vaikulis, bet komanda kopumā starp konkurentiem ir vienīgā, kas spēlēs sasniedz 100 punktu robežu. Tas ir apliecinājums, ka līvānieši spēlē rezultatīvi.

Arī jauniešiem basketbolā ir «siena» laiks

2. un 3. decembrī Rīgā notika Jaunatnes basketbola ligas kārtējās spēles. Dažāda vecuma grupu komandas no Līvāniem sacentās ar Olaines, Brocēnu un Jūrmalas skolniekiem.

Spēles ar Olaines basketbolistiem noslēdzās šādi: 1984. gadā dzimušie basketbolisti ar 110:4 pieveica olainešus. Piekrītējot — tas ir graujošs rezultāts. Arī 1985. gadā dzimušie zēni Olaines komandu pieveica, tiesa, sīkstā cīņā, par ko liecina rezultāts — 44:42. Toties ar lielu pārvaru Olaines komandas sagrāva 1982. gadā dzimušie zēni — 89:22, kā arī 1980. gadā dzimušie jaunieši — 127:44.

Šajās spēlēs rezultatīvākais spēlētājs Līvānu komandā bija 1982. gadā dzimušais Jānis Liepiņš, kurš vienā spēlē guva 48 punktus.

3. decembrī, kad notika spēles ar Brocēnu un Jūrmalas komandām, 1983. gadā dzimušie zēni zaudēja ar 62:47 Brocēnu komandai, bet ar 47:45 pieveica otru Brocēnu komandu.

1984. gadā dzimušie zēni ar 52:40 uzvarēja Jūrmalu. Labākais spēlētājs bija Edgars Cimars.

Spēles ar Jūrmalas komandām rītēja ar mainīgām sekਮēm.

1982. gadā dzimušie spēlētāji Jūrmalniekiem zaudēja ar 57:56, bet 1980. gadā dzimušie viņus uzvarēja ar 74:53. Šajā spēlē rezultatīvākais bija Raimonds Vaikulis. Izvērtējot katra audzēkņa sniegumu, Guntis Endzels pozitīvi vērtē arī Viktora Jackina spēli.

Rīt noslēgsies sacensību pirmais posms. Pašlaik Līvānu komandu rezultāti ir šādi:

Uzvaras	Zaudējumi
1985.g.	5
1984.g.	10
1983.g.	14
1982.g.	3
1980.g.	8

Guntis Endzels ir pārliecināts, ka finālsacensībā piedalīsies trīs «Cerības» komandas — 1983.g., 1984.g., 1980. gadā dzimušie Līvānu zēni un jaunieši.

Līvānu basketbolisti saņēmuši uzaicinājumu aprīļi piedalīties starptautiskās sacensībās Dānijā. Vai aizbrauks? Ja būs sponsoru (Basketbola federācija, kas ir viena no aktīvākajām, Līvānu jauniešu komandām ir atradusi sponsoru Rīgā), noteikti aizbrauks. Galvenais — labi jāspēlē, jo sponsors parasti atbalsta tikai labākās komandas.

A.Ilijina

Šahs: pārdomas un perspektīvas

♦ Nu jau diezgan ilgu laiku darbojos kā šaha pedagoģs. Ir bijis daudz gan prieka, gan sarūgtinājuma brīzu, uzkrāta gan pozitīva, gan negatīva pieredze. Tā kā pēdējā laikā visās LR augstākā līmenē skolēnu šaha sacensībās Latgali vīskuplāk pārstāvētieši Maltais jaunie šahisti (1995. gadā — 22 dalībnieki), tad atļaušos nelielas pārdomas vietējās preses slejās.

Šāham ir ap 1400 gadu ilga vēsture. Domāju, ka maz ir tādu spēļu, kuras relatīvi nemainīgas būtu izturējušas tik ilgu laika pārbaudi, un tas jau kaut ko liecina...

Šahs ir pietiekami vienkāršs, lai to varētu iemācīties spēlēt jebkurš normāli attīstīts bērns 4 līdz 6 gadu vecumā. Tajā pašā laikā šahs ir pietiekami sarežģīts, lai nodarbības ar to attīstītu bērna spējas veikt visas domāšanas operācijas. Daudzi būs ievērojuši, ka bērniem minētajā vecumā ir ļoti labi attīstīta fantāzija, bet daudz sliktāk ir ar loģisko domāšanu. Tas arī saprotams, jo loģiskā domāšana lielā mērā balstās uz faktu zināšanām. Šaha spēlē, balstoties uz nelielas apjoma faktiskajām zināšanām (figūru gājienu, spēles noteikumi un vienkāršākie principi), ir ļoti plašas iespējas bērnu fantāzijas lidojumam (figūru izvietojuma un mijiedarbības daudzveidībā). Tātad paliek iespēja fantazēt, bet, lai gūtu panākumus, tam visam jābūt uz zināmās loģikas pamatiem. Domāju, ka laimīgi ir tie vecāki, kuru bērniem nav grūtību ar mācībām skolā. Un laimīgi ir tie bērni, kas labi saprot, ko viņiem stāsta skolotājs, vai to, kas rakstīts mācību grāmatā.

Balstoties uz visu iepriekšminēto, varētu izvirzīt sekojošu hipotezi: šaha nodarbības pirmsskolas vecumā ir viens no efektīviem līdzekļiem, kā bērniem ierastajā spēles formā attīstīt viņu logisko domāšanu un līdz ar to labāk sagatavot mācībām skolā.

Protams, nevar noliegt vēl vienu — tīri sportisko aspektu: lai gūtu panākumus republikas mērogā, 10 gadu vecumā jau ir jāspēlē pirmās sporta klases līmeni. Lai saņemtu tādu līmeni šajā vecumā, parastam bērnam ir vajadzīgi vidēji 5 gadi. Tikai spilgti talanti spēj to izdarīt ātrāk, bet tādi gadās ļoti reti.

Kā piemēru var minēt 10-gadīgo rīdzinieku Arkādiju Naidiķu, kurš ar šahu sāka nodarboties 5 gadu vecumā un 9 gados jau bija meistarkandidāts. Un ir arī rezultāts: Arkādijs šogad ir Eiropas čempions un pasaules čempionātā viņam ir ceturtā vieta 10-gadīgo zēnu grupā. Līdzīgs talants pirms tam Latvijā bija 1972. gadā dzimušais Aleksejs Širovs, kurš tagad ir superklases lielmeistrs, bet, diemžēl, jau Spānijas pilsonis. Pirms Širova — 1936. gadā dzimušais Mihails Tāls — astotais pasaules čempions...

Bet rodas būtisks jautājums: kas mācīs bērnam šahu? Mēģināsim uz to atbildēt ar pretjautājumu: kad bērnam vislabāk mācīt šahu? Atbilde vienkārša: tad un tik ilgi, kamēr bērnam ir vēlēšanās ar šahu nodarboties. To pilnībā var nodrošināt tikai ģimenē. Bet ja ģimenē ar šahu nodarbojas tikai bērns, tad arī citi par to noteikti interesēs (it sevišķi — jaunākie). Bet ja ģimenē neprot spēlēt šahu? Tā vai citādi — vajadzīga mācību grāmata, kuru bērnam varētu vienkārši palasīt priekšā.

Protams, vēl noteikti vajadzīgas šaha figūras un galdinš. Šeit es gribētu pievērst uzņēmīgu cilvēku uzmanību — šaha figūru ražošana (it sevišķi — koka) un realizācija Latvijā būtu labs bizness — to var apgalvot droši!

Tāpat diezgan droši var

Mājās un ceļā

Sīmācību gada sākums mums, «Fledermaušiem», bija arī sākums koncertturneji pa Preiļu rajonu. Jau oktobra beigās reta bija tā vieta, kur nebūtu redzēta spilgta afiša, kas aicinātu apmeklēt Preiļu rajona kultūras nama bērnu popgrupas «Fledermauši» koncertu, tāpēc 13. novembra rītā, kad cīti Preiļu 1. vidusskolas skolēni, pateicoties ilgi gaidītajām brīvdienām, vēl saldi dusēja, fledermauši jaunas publikas meklējumos devās uz Gulbeni.

Gulbenē pavadījām trīs dienas. Galvenā mūsu nodarbošanās, protams, bija koncertēšana. Visās skolās, kur dziedājam, tikam ļoti silti uzņemti. Sevišķu ie-spaidu uz fledermaušiem atstāja skolas, kur kādreiz bija mācījies mūsu skolotājs. Skolas direktore un skolotāji zināja daudz stāstīt par vislielāku fledermauša bērnību. Kā mazā pilī jutāmies Stāku skola. Koka grīdas, griesti, kāpnes, gaiteņu sienu savdabīgie apleznojumi un neparasti iekārtotās mazās, bet gaišas klasītes šo lauku skoliņu padarija īpašu.

Gulbenes vidusskola, kurā noslēdzām savu koncertturneju, atstāja paliekošu iespāidu ar sevišķi atsaucīgiem skatītājiem. Zāli pārpildījušie lidzdziedātāji un aplau-

dētāji bija tik aktīvi, ka nācās dziedāt daudz skaļāk nekā parasti. Kuriozā bija katras skolas neatvairāmā apņemšanās ciemiņus «nedaudz pacienāt». Pēc brokastīm un trijiem, vienreiz četriem koncertiem dienā vakariņas bija vairāk kā nevajadzīgas.

Pēc koncertiem palika daudz brīva laika. Bieži gājām uz karuselijem. Tie atrādās netālu no internāta, kurā mums bija ierādītas dažas istabinas. Fledermaušu ie-cienītākā atrakcija bija «Tārpīšs». Ātrais vagoniņš tārpa izskatā deva mums lielisku atpūtu pēc koncertiem. Kopā svinējām fledermauša Daina dzimšanas dienu. Lai gan izpalika tradicionālā torte ar svečītēm, jubilārs izskatījās apmierināts.

Daudz dziedājām arī brīvajā laikā, sevišķi ceļā uz mājām, tāpēc 15. novembrī mājas pārradās 12 lieli un mazi fledermauši ar nodziedātām balsīm.

Par jaukajām brīvdienām «Fledermauši» saka paldies individuālo uzņēmumu «Arka» un «Erato» vadītājiem A.Vucānam un V.Plividam.

Fledermause Inga

● Attēlā: «Fledermauši» atpūtas brīdi. Skolotājs Uldis, Liene, Dainis fotografe un smīdina.

Kanādā dzīvojošais 80 gadus vecais priesteris Henriks Bečs ir uzrakstījis savu biogrāfiju, kurā saistošā stāstījumā attēlojis savu notikumiem bagāto dzīvi un savu pierēigo neapskaužamo likteni. Grāmata sarakstīta angļu valodā un saucas «Here I am». Tā sastāv no 192 lappusēm ar 43 foto uzņēmumiem un vairākām ģeogrāfiskām kartēm.

Autora tēvs Onufrījs Bečs (1871.-1954.) ir cēlies no nabadzīgas daudzbernu ģimenes. Jaunībā taupīgi dzīvoddams, cara laikā nopircis Silajānu pagasta Nalobnā 41 ha nekultivētas zemes gabalu, līdis līdumus, cēlis ēkas, kopā ar sievu Mariju ierīkojis saimniecību un izaudzinājis 6 bērnus: 2 dēlus un 4 meitas. Par Henriku večāki bija brālis Bronislavs un māsa Veronika, jaunākās māsas Helena, Antonina un Tekla. Antonina nomira 14 gadus veca. Beču ģimene bija ļoti strādīga un ļoti reliģioza. Katru svētdienu, lietus vai sniegs, visa saime, izņemot pusaudzi, kurš palika mājās uzraudzīt lopus, brauca uz 9 km tālo Riebiņu baznīcu, ko sauca par savām otrajām mājām.

Henrikam pirmās bērnības atmiņas saglabājušās no četrā gadu vecuma. Viņa pirmā skolotāja bijusi māte, kas zēnu mācījusi lasīt, dziedāt un skaitīt lūgšanas. Kad zēns sasniedza 9 gadu vecumu, viņš tika aizvests uz Riebiņu seškārtīgo pamatskolu, ko viņa tēvs sauca par gaismas pili. Skolā bijusi ļoti laba kārtība un disciplīna. Skolotāji saviem audzēkiem devuši visu to labāko. 1985. gadā dabūjis zināt šīs skolas pārziņa Jāzepa Renķa adresi ASV, Henriks ar viņu sācis sarakstīties.

Pēc pamatskolas beigšanas H.Bečs iestājās Aglonas ģimnāzijā, ko sauc par savu otro gaismas pili. Aglona no viņa mājām atradās 35 km. Šini skolā tika veikta arī katoļiskā audzināšana. Autors pastāsta par šo iestādi un tās direktoru monsinjoru Dr. Aloziju Broku.

Pēc ģimnāzijas beigšanas 1937. gadā H.Bečs devās uz Rīgu, kur iestājās Garīgajā seminārā, kas 1938. gadā kļuva par LU Katoļu teoloģijas fakultāti. Pēc padomju okupācijas tā tika slēgtā, un Henrikam nekas cits neatlikā kā doties mājās un studēt pašmācības ceļā. Pēc 1941. gada 14. jūnija deportācijas, dabūjis zināt, ka viņam draud arests, Henriks slēpās Pieniņu pusē.

Noslēdzies krustvārdu miklu risināšanas konkursss

4. uzdevuma atrisinājums

Horizontāli: 1. Gugatnis. 5. Kartelis. 11. Lamzdorfs. 12. Ilgotne. 13. Torero. 14. Tirss. 15. Gals. 18. Just. 19. Malaga. 21. Kaija. 23. Zikurāts. 25. Gaļigs. 29. Aorists. 32. Lajs. 33. Čoks. 35. Odere. 37. Anti. 38. Alpaka. 40. Ākstigi. 41. Redingoti. 42. Auslejas. 43. Galerija.

Vertikāli: 1. Galatija. 2. Gomaristi. 3. Tudors. 4. Ipra. 6. Aoids. 7. Toga. 8. Latgalī. 9. Siekstas. 10. Ostija. 16. Pašā. 17. Skaļš. 20. Aigejs. 22. Buks. 24. Solitārs. 26. Glosatori. 27. Kabotāža. 28. Aspasija. 30. Rieksts. 31. Stacija. 34. Blende. 36. Edide. 39. Odra.

5. uzdevuma atrisinājums

Horizontāli: 1. Peregrini. 9. Trilleris. 11. Tiešamiba. 12. Taure. 13. Rastrālis. 14. Sensitīvs. 15. Artjuhs. 16. Novalka. 19. Lācisks. 23. Vesels. 25. Komandors. 26. Sofite. 28. Laitīt. 29. Enkurs. 30. Inesis. 33. Materiāli. 34. Masiko. 36. Almenda. 37. Oseckis. 39. Stoisks. 42. Endēmisks. 44. Ritornele. 45. Odzes. 47. Trenēšana. 48. Sterletes.

Vertikāli: 1. Portāls. 2. Rustes. 3. Īstens. 4. Ikebana. 5. Arogantas. 6. Ulotrihas. 7. Fabrikāts. 8. Ubikvisti. 10. Jujuba. 15. Advekcija. 17. Ormanītis. 18. Kronikāli. 20. Skeletons. 21. Skotoma. 22. Esteris. 27. Firns. 31. Ermandada. 32. Sediments. 34. Motorizēt. 35. Iesalasni. 38. Īstenās. 41. Štauers. 43. Skoste. 44. Restēt.

Un tā — krustvārdu miklu risināšanas kārtējais konkursss noslēdzies. Lai gan mīklas šoreiz nebija no vieglajām, pieciem risinātājiem izdevies tās visas atminēt pilnīgi pareizi un iegūt maksimālu iespējamo punktu skaitu — 222. Uzvarētāji — **Beču ģimene, M.Grišule, R.Lustika, P.Skutelis un L.Ūzuliņa** — saņems «Novadnieka» bezmaksas abonementu 1996. gadam.

Latviešu tautas dzīvesziņa un dziedniecība

Latvijā arvien ir bijusi liela interese par dzīves gudribām, par to pārmantojamību.

Senie latvieši bijuši zinoši un varoši savas veselības saglabāšanā un uzlabošanā, reizē arī paši veicinājuši gara mūža nodzīvošanu.

Dabā, tepat mums līdzās, ir tik daudz veselīgu augļu, ogu, dažādu augu, kurus mēs redzam, bet nezinām viņu brīnumaino ārstniecisko spēju atjaunot mūsu organizmu, katram no mums ir lēti un par velti pieejami dažādi dzīvības uzturēšanas spēki — veselības avoti. Dzīves situācijās rodas vienkārši jautājumi, bet rast pareizu atbildi uz tiem ne vienmēr zināsim.

Dabas dziednieki Ilze Jansone un Ivars Viķis iemantojuši popularitāti ar savu lekciju ciklu «Latviešu tautas dzīvesziņa un dziedniecība». Tikšanās ar viņiem iespējama arī katram no jums, jo vēl šajā gadā, precīzāk 18. decembrī, turpinot aizsākto lekciju ciklu, viņi abi ierodas Preiļos. Dabas dziednieki konsultēs par iespējām

ārstēties mājās vai slimnīcās, būs iespēja iegādāties dabas dziedniecības līdzekļus jau sagatavotā veidā.

Klātesošie uzzinās, kā lēti un bez cukura varam svāigā veidā saglabāt ogas un augļus, kā visu ziemu varēsim dzert svāigas sulas utt. Grāmatas «Daba dziedē un daba baro» autore Ilze Jansone šoreiz ir paredzējusi arī individuālo darbu ar preliešiem, jo 18. decembrī jau no plkst. 10.00 līdz 17.00 pieņems apmeklētājus grāmatu nama «Latgale» telpās (vēlām iepriekšēja pieteikšanās pa tel. 22148).

Ja būs klienti ar locitavu un kaulu sāpēm, tad individuāli strādās arī Ivars Viķs (viņa ārstēšanas kurss spēj atbrīvot arī no lāsta).

Izmantosim izdevību un atnāksim pāklausīties kopējo lekciju, kas paredzama 18. decembrī plkst. 17.00 grāmatu nama «Latgale» otrā stāva zālē. Varēs iegādāties arī dziednieku izdotās grāmatas.

B.Ludženika, grāmatu nama «Latgale» direktore

H.Bečs ir apguvis vairākas svešvalodas. Viņš perfektē pārvalda krievu, poļu, lietuviešu, vācu, angļu, franču, itāļu un latīnu valodu.

Kad latviešu bēgļu nometņu laiks beidzās, Rietumvācijā palika tikai maza daļa latviešu. Pārējie izklīda pa citiem pasaules kontinentiem. H.Bečs aizbrauca uz Kanādu, kur uzturas līdz šim.

Pēc nokļūšanas trimdā, viņš ir rakstījis gan pierēgājiem, gan radiem, gan pazīnām neskaitāmu daudzumu vēstuļu, bet nav saņēmis nevienu atbildi. Tikai pēc trispadsmit gadiem saņēmis vēstuli no brāla un dabūjis zināt, ka ģimene 1949. gada 25. martā bijusi izsūtīta uz Sibīriju, kur sabijusi deviņus gadus. Uz citu pagastu izprecētā māsa Veronika arī bijusi izsūtīta ar savu ģimeni. Sibīrijā miruši tēvs un jaunākā māsa Tekla 23 gadu vēcumā. Māsa Helena netikusi izsūtīta tikai tāpēc, ka tanī dienā nav bijusi mājās, bet viņai bija jāizcieš Sibīrija Latvijā, jo izsūtīto pierēgīe bija tikai otrs šķiras pilsoni.

1972. gadā H.Bečs kā tūrists atbrauca uz Latviju un pēc 28 gadiem satikās ar māti. Viņš apraksta, kādi spādi bija jāpiedzīvo dzimtenes apmeklētājiem, kad ārpus Rīgas nedrīkstēja spērt ne soli. Uz savām dzimtajām mājām viņš atbrauca tikai 1988. gadā, bet dzīvojamās mājas vairs nebija. Tā pārnesta pāris kilometrus tālāk un tajā ierikots kolhoza klubs. Pārējās ēkas nojauktas, augļu dārzs iznīcināts, un priekšzīmīgās saimniecības vietas, kas bija iekopta divu paaudžu sūrā un neatlaidīgā darbā, palikusi tikai postāža.

1957. gadā H.Bečs ieguva Kanādas pilsonību. 1987. gada aizgāja pensiņā. Pēc sava priekšnieka arhibīskapa A.Jordana ierosinājuma uzrakstīja autobiogrāfiju. Uz grāmatas vāka zem titulraksta ir vārdi: «No komunistu un nacistu elles Latvijā...». Grāmatā kontekstā ar biogrāfiju sniegtas izsmēlošas ziņas par Latviju un tās apstākļiem. Ir ie vietota pat Latvijas valsts himna un tās angļu tulkojums. Katrs grāmatas lasītājs, lai kur viņš arī dzīvotu, var orientēties par Latviju. Grāmatai ir liela nozīme tajā ziņā, ka tā savus lasītājus visā pasaulē iepazīstina ar Latviju un latviešiem, par kuriem lielās tautas tik maz zina.

D.Jermolovičs

Novadnieka autobiogrāfija

Vladislava Zunda. Bez vikara pienākumiem viņam vēl vajadzēja Daugavpils komercskolā un 2. pamatskolā pasniegt tīcības mācību.

Kādrez pie abiem priesteriem atrāk vācu armijas kara kapelāns un vēlas ar viņiem runāt konfidenciāli, jo vērhta kara kapelāniem ir stingri noliegti uzturēt jebkādus sakarus ar okupēto zemu garīdzniekiem. Uz daugavpiliešu jautājumu: «Kas notiks ar katoļu baznīcu, ja Hitlers vinnēs karā?» vācietis atbild: «Tad Hitlers vinnēs arī katoļu baznīcu. Jau tagad daudzi garīdznieki ir apciņāti.»

Kad Henricks vienu gadu Daugavpili bija nostrādājis, dekāns viņam deva divu nedēļu atvaiņajumu aizbraukt pie mājniekiem. Mājnieki bija izlēmuši, ka, atrākot krieviem otrreiz, viņi paliks uz vietas. Arī Henricks solījās palikt draudzē un turpināt darbu. Bez iznāca citādi.

Kad padomju aviācija sāka bombardēt Daugavpili, dekāns savu paligu sūtīja uz Rīgu pie arhibīskapa H.Bečs ar velosipēdu devās uz turieni, nokļuva līdz Lielvārdei un tur bija spiests kādu laiku uzturēties. Saraknie Daugavpili ienēma jūlijā beigās, bet Rīgu tikai 13. oktobri. Ierodoties Rīgā, 6. oktobri Henricks tika arestēts un pēc tam nogādāts uz kuģi. Pēc dažādiem starpgadījumiem viņš nokļuva Vācijā, kur kā garīdznieks strādāja vairākās vietas. 1950. gadā bīskaps J.Rancāns viņu sūtīja uz Romu studēt baznīcas vēsturi, kur 1951. gadā viņš ieguva licenciāta grādu.

Pirmie soli

◆ Šaurā lokā 8. novembrī īcī KN tika atjaunota Latvijas Pretalkohola biedrības (LPB) Preiļu nodaļa.

Tālu ceļu no Rīgas uz pasākumu mēroja LPB valdes priekšsēdētājs Atis Sila-roze. Savā uzrunā viņš atcerējās svētīgo darbu, ko Latvijas brīvalsts laikā paveica toreizējie atturībnieki, iepazīstināja ar atjaunotās biedrības uzdevumiem un darbības mērķiem, biedrības preses izdevumiem — avīzi «Jaunā balss» un žurnālu skolu jaunatnei «Cirulītis».

Apsveikuma vārdus teica Krāslavas nodaļas vadītājs Oskars Peipinš. Par sa-niegto Jēkabpils atturībnieku darbā informēja Jāzeps Vuškāns, sevišķu uzma-nību pievēršot Cerību pulciņu veidošanai skolās.

Pie LPB līdzatvestā karoga svinīgo zvērestu — nekad vairs nelietot reibinošos dzērienu un darīt visu, lai no tā atturētu arī savus līdzgaitniekus, — nodeva septiņi mūsu rajona atturībnieki.

Par atjaunotās nodaļas vadītāju ievēlēja Anatoliju Plivdu.

Skumji, bet uz svinīgo saietu neierādās pašvaldības pārstāvji. Piedalījās vienīgi sociālās aprūpes nodaļas darbinieks Uldis Eglītis. Visai lēni mēs aptveram, cik vil-tīgs ir alkohols. Tas saindē ne tikai dzē-riju, bet sociālā nozīmē arī visu tuvāko apkārti. Mediki, policija un zemessar-dze zinās stāstīt, kā viņi cīnās ikdienā ar «zaļā pūķa» nodarītā jaunuma sekām.

Svinīgo pasākumu noslēdza lielisks jau populārā ansambļa «Fledermausi» koncerts. Paldies viņiem un Uldim Bērziņam par atsaucību.

Tātad — darbojas Pretalkohola biedrības nodaļa Preiļos. Mūsu pagaidu koordi-nācijas centrs atrodas Skolas ielā 11, tel. 21301.

Pirmais mūsu uzdevums ir ieinteresēt un pārliecīnāt cilvēkus, ka atturība spēj būt interesantāka nekā sabiedrība ar glāzi «Smirnoff» vai «Mokka».

Piedāvājam vienu no variantiem jau alkohola atkarībā nonākušajiem, kā ar to cīnīties, lietojot zāļu tēju komplektu «Ladza-Alka». Informāciju par šo preparātu var sapņēt biedrībā.

Gaidām atsaucamies vebiedrus vai pirmskopūcījās Latvijas Cerību pulciņu biedrus. Jāapkopo visa iespējamā infor-mācija par atturības kustības vēsturi mūsu rajonā. Varbūt kāds var pateikt, kāds bija biedrības vēsturiskais nosau-kums?

Tuvākā nākotnē jāveido Cerību pulciņu skolās. Noteikumi gan te stingri — šādu pulciņu var vadīt tikai skolotājs atturībnieks.

Darba ir daudz, daudz neatbildētu ja-tājumu. Uzklāsīsim visus domu biedrus, pulciņāsim jaunus biedrus savās rindās un kopīgi ar skaidru prātu raudzīsimies Latvijas nākotnē.

V.Mičule,
Pretalkohola biedrības Preiļu
nodaļas biedre

PARODIJA

Man šauļā benzins

«Reiz beja meitiņa, muns
sapņu ideals,
Tik brenumjauku man lykōs
jaunaveigais tāls,

Bet nūtyka tod pōrvērteiba žutka:
Jei tagad maneigi tērgojās
ar «krutku».»
(Onte Leičujoņs. «Ak vui!»,
«Zenturis»)

Stōv munā kolnā žutka budka,
I tak nu budkys nasagramojama
«krutka».

Ak vui, ir jōšau guns tai klōt!
Kai sovaižōk man meilū pasorgōt...?
Normunds Dimants (Jersikā)

Televīzijas programma

Sestdiena, 9. decembris

LATVIJAS TV I

9.00 Rita stunda. 10.00 Mielasts ar Mārtiņu. 10.20 Pasauļes mode. 10.45 Muzikāli izklaidejōšs rīts Pie Otto. 11.05 Brīvībile uz teātri. 11.50 Jans Sibēliuss. Dok. filma. 12.45 Globuss. 13.15 Dzīvo-sim zaļi. 13.45 Sensācija. 14. sērija. 16.30 NHL meistarsacīkstes. 17.30 Knēvelīši. Mākslas filma bēriņiem. 1. sērija. 18.00 Zinas. 18.10 Tiesības milēt. 38. un 39. sērija. 19.10 Bēriņiem. 19.25 Prezidenta laiks. 19.35 Vernīsāža. 19.55 Kīrugi. 36. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.10 Savai zemītei. 21.55 Labvakar! piedāvā... Vakara intervijs. 22.25 Tumsības dzīlēs. Mākslas filma. 24.00 Eiropas kausa izcīņa volejbola. VK Vildoga/Ventspils nafta - Hollandes Piet Sommer.

LATVIJAS TV II

8.00-11.00 Picca TV. 11.00 TV veikals. 11.30 Vai tu zini? 11.45 Kristīgā programma. 12.30 Angļu valoda. 10. nod. 12.50 Francu valoda. 10. nod. 13.10 Vācu valoda. 18. nod. 13.25 Vācu valoda. 19. nod. 13.40 Itāliešu valoda. 9. nod. 14.00 Tēma ar Vladu Līstjevu. 14.45 Juke Box. 15.30 Sambuks. 17.25 Kristīgā programma. 17.55 Tikšanās. 18.25 Problēma stop-kadrā. 18.45 Paradizes pludmale. 98. sērija. 19.10 Durvis uz panākumiem. LTS. 19.45 Zinas. 19.55 Latloto. 20.05 Prog-ramma nedzīrdīgajiem. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Zinas. 22.10 Ap-sveikumu koncerta Daudz laimes! pie-likums. 22.40 E iela. 333. un 334. sērija. 23.30 Modeles dzīvē un fantāzijās. 9. fil-ma. 24.00 Gangsteris. ASV mākslas filma.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Zinas. 8.15 Tropu meitene. 9.00 Nepalaids garām. 17.00 Zinas. 17.25 Mult. filma. 18.00 Sensāciju mednieki. Seriāls. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Alla Pugačova seriāla Gaidi un atceries mani. 1. sērija. 21.50 Pirms un pēc... 22.35 Zinas. 22.50 Cīlveks no mar-mora. Mākslas filma.

Kamēr visi mājās. 10.00 Rita zvaigzne. 10.50 No pirmavotiemi. 11.00 Kalpoju Kīrvgai! 11.30 Glezniecība. 12.00 Luko-šino ciema reitings. 12.25 Acīmredz-a-mais - neticamais. 13.25 Smieku panorāma. 14.00 Zinas. 14.20 Sapņu stacija. 15.10 Celotāju klubs. 15.55 Cīlveks un darbs. 16.15 Mult. filmas. 17.00 Zinas. 17.20 Futbola apskats. 17.50 Šāvieni Dalasā. ASV mākslas filma. 21.00 Svētdiena. 22.00 Nostalgija. Kīrvgas mākslas filma.

Pirmdiena, 11. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rita bums. 9.00 Tiesības milēt. 41. sērija. 16.30 Rīgas kalendārs. 17.00 Frederiks Meigls. Lai top gaisma! 17.15 Mūsu kinonēdēla. 17.25 Mult. filmas. 18.00 Zinas. 18.10 Kaujas lauks. Dok. filma. 19.10 Ekrāns bēriņiem. 19.30 Saimnieks. 20.00 Mirklis ar kontrabasu. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Sensācija. 15. sērija. 21.55 Zīmes. 22.40 Polārlācu zeme. Dok. filma. 23.00 Naks ziņas. 23.05 Pirmzrādes gaidās. J.Mediņa opera Uguns un naks.

LATVIJAS TV II

16.30 Maskavas NTV programma Ito-gi. 17.30 30 minūtes kopā ar Niku. 18.00 Dienas tēma. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 103. sērija. 19.00 LTS zinas. 19.20 Jautājums pēc būtības. 19.45 Zinas. 20.00 E iela. 335. sērija. 20.25 DPU Multimediju centrs piedāvā... 20.55 Muzikāla etide. 21.00 NTV-5. 22.00 Zinas. 22.10 E iela. 336. sērija. 22.35 Paradizes pludmale. 100. un 101. sērija. 23.25 TV veikals.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Zinas. 8.15 Tropu meitene. 9.00 Nepalaids garām. 17.00 Zinas. 17.25 Mult. filma. 18.00 Sensāciju mednieki. Seriāls. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Alla Pugačova seriāla Gaidi un atceries mani. 1. sērija. 21.50 Pirms un pēc... 22.35 Zinas. 22.50 Cīlveks no mar-mora. Mākslas filma.

Otrdiena, 12. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rita bums. 9.00 Tiesības milēt. 42. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Mielasts ar Mārtiņu. 9.50 Zīmes. 10.35 Teātru jaunumi. 16.30 Purva brīdējs. Mākslas filma. 18.00 Zinas. 18.10 No TV videofondiem. 18.30 Vernīsāža rāda... 19.00 Mans būs mans. 19.10 Pa Saules zāka pēdām. 19.30 Skats no malas. 19.55 Kīrugi. 37. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Aci pret aci. 21.45 Kultūras akadēmijas Režījas fakultātes studentu filmu progra-mma. 23.00 Naks ziņas. 23.05 Eiropas muzikālās pilsetas.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.00 TV veikals. 17.30 Vācu valoda. 20. nod. 17.45 Vācu valoda. 21. nod. 18.00 Valdības preses konference. 18.30 Problēma stop-kadrā. 19.00 LTS zinas. 19.20 Ēterā - Kurzemes TV. 19.45 Zinas. 20.00 Šajā pusē. LTS. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Zinas. 22.10 Šveices pasaule. 22.25 Noziegumam pa pēdām. 104. sērija. 23.00 NTV-5. 0.10 Latvijas hokeja līgas meistarsacīkstes. Nik's-Brih - Laterna.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Zinas. 8.15 Multiplikācijas tēlu pasaulē. 8.45 Ivans un Marija. Pasaku filma. 17.00 Zinas. 17.25 Mult. filma. 17.50 Jautro un atjaunojotā klubs-95. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Alla Pugačova seriāla Gaidi un atceries mani. 2. sērija. 21.50 Pieci vakari ar Olegu Tabakovu. 23.00 Maskava. Kremlis. 23.20 Zinas. 23.35 Sensāciju mednieki. Seriāls.

Trešdiena, 13. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rita bums. 9.00 Tiesības milēt. 43. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Mans būs mans. 9.40 Skats no malas. 10.05 Dziesma manai paaudzei. 10.20 Kīrugi. 36. sērija. 16.25 Saimnieks. 17.25 Knēvelīši. 1. sērija. 18.00 Zinas. 18.10 Mare Balticum. 18.40 Sapņu profesija - modelis. 19.10 Ekrāns bēriņiem. 19.25 Mūzikas zinas. 19.40 Nedēļas vidū. 19.55 Flinstoni. 20.20 Rīt, parīt, aiz-

parīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Tā esot bijis, tā varētu būt... 21.20 Laimes spēle. 21.50 Jarāna šovs. 22.35 Emīlija. 2. sērija. 23.00 Naks ziņas. 23.05 Emīlija. Filmas turpinājums.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.05 Angļu valoda. 11. nod. 17.25 Francu valoda. 11. nod. 17.45 Tikšanās. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 104. sērija. 19.00 LTS zinas. 19.20 Ēterā - Zemgales TV. 19.30 Ēterā - Kurzemes TV. 19.45 Zinas. 20.00 Vizite. 20.20 Problēma stop-kadrā. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV-5. 22.00 Zinas. 22.10 Dzīvīte, dzīvīte... 22.45 Brīvalsts Saksijas ainas. 23.45 Šokejošais šovs.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Zinas. 8.15 Tropu meitene. 9.00 Kas? Kur? Kad? 17.00 Zinas. 17.20 Tropu meitene. 18.05 Vēlēšanas-95. 18.35 Uzmanī melodijs! 19.00 Tēma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Gaidi un atceries mani. 3. sērija. 21.50 Preses klubs. 22.45 Muzikāls raidījums Nacionālās pēmijas laureāti. 23.00 Zinas. 23.10 Sensāciju mednieki. Seriāls.

Ceturtdiena, 14. decembris

LATVIJAS TV I

8.00 Rita bums. 9.00 Tiesības milēt. 44. sērija. 9.25 Rīt, parīt, aizparīt... 9.30 Bezrūpīgā svētdiena. 9.50 Dzīvīte, dzīvīte... 10.25 Kīrugi. 37. sērija. 16.25 Baznīca un mūzika. 16.55 Ar dziesmu par dzīvi. 17.40 Nedēļas vidū. 18.00 Zinas. 18.10 Lielbritānijas jaunatne. Dok. filma. 18.40 F.Sūberts. Simfonija si minorā D 759. 19.05 Mirklis. 19.15 Puspiekabe. 20.00 Teātru jaunumi. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 90-tie. 21.50 Nabaga ļautiņi. Mākslas filma no seriāla Policijai zvanīt 110. 23.00 Naks ziņas. 23.05 Nabaga ļautiņi. Filmas turpinājums. 23.20 Pasauļes mode.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Aculiecinieki. Zilonis. 17.50 Hameleonus rotājas. 145., 146. un 147. sērija. 19.00 LTS zinas. 19.20 Ēterā - Kurzemes TV. 19.30 Latvijas Valsts prezidenta Gunta Ulmaņa vizite Ukrainā. 19.45 Zīnas. 20.00 E iela. 337. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Zīnas. 22.10 Ušvaja. 23.00 E.Dārziņš. Melano-liskais vālsis. 23.10 NTV-5.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

Ābeļu un plūmju šķirnes

◆ Pamatojoties uz šo augļukoku šķirņu pētījumiem bijušajā Ogres dārzkopības izmēģinājumu stacijā, iesakām šādas šķirnes:

Ābeles Vasaras šķirnes

Agrīnās vasaras šķirnes:

'Baltais dzidrais', 'Cukuriņš', 'Doč Melbi' — jauna šķirne, 'Carroll' (Kerol) — viēdīgi agra, stipras infekcijas gados slimību kraupi.

Vēlinās vasaras šķirnes:

'Melba' — slimību ar kraupi, 'Rīgas rožābele' — koki maza auguma, ražīgi, izturīga pret slimībām, 'Jelgavas vasaras', 'Kuma' — izaudzēta Igaunijā, 'Konfektinoje' — saldauglu šķirne, 'Krapes cukuriņš' — saldauglu šķirne, augstākā izturība pret ābeļu kraupi, 'Izbranīca' — maz novērota, bet perspektīva šķirne.

Rudens šķirnes:

'Rudens svītrotais' — ir visur atzīta šķirne, 'Auksis' — ļoti laba šķirne, kura būtu ieviešama katrā dārzā, jo augļu kvalitātei augstāka un ilgāk glabājas, 'Orlik' un 'Orlovska polosatoje' — būtu plašāk pārbaudāmas kā rudens-ziemas šķirnes, 'Koričnoje novojie' — rajonēta, koki sāk rāzot vēlu, 'Veltē' nr. 113 — rajonēta, koki sāk rāzot vēlu, augsta izturība pret slimībām.

Ziemas šķirnes, pazistamākās:

'Antonovka', 'Telisāre', 'Talvenauding', 'Boforest', 'Burtnieku ziemas', 'Cēsu sipoļiņš', 'Noris' — atsevišķos gados slimību ar kraupi.

Jaunās, perspektīvās šķirnes izplatāmas, lai tās ātrāk ieviestu ražošanā:

'Sinap Orlovskij' — lieli augļi, ilgi glabājas, 'Rubins' — lieli, krāsaini augļi, 'Antej' — izaudzēta Baltkrievijā, palieli, krāsaini augļi, 'Libert' — pilnīgi izturīga pret ābeļu kraupi un augsta izturība pret lapu koku vēzi, 'Saltanat' — rudens-ziemas, augļi nelieli, labi krāsoti, labu garšu, 'Belarusskoje Maljino' — rajonēta, bet stipri slimību ar ābeļu kraupi, augļi krāsoti, labi glabājas, 'Bogatir' — lieaugļi, laba slimību izturība.

Iedzēnu selekcijas saimniecībā izaudzētas pazistamākās šķirnes:

'Iedzēns', 'Stars' — saldi augļi, 'Forele'.

Plūmes

Agrīnās:

'Skoroplodnaja' un 'Komēta' — abām nepieciešamas Krimas plūmes ziedu apputeksnēšanai.

Agrīnās mājas plūmju šķirnes:

'Suhkruploom', 'Cara' un 'Polli Viljakas', augļu ienākšanās laiks robežojas ar viņējās grupas šķirnēm.

Vidēja augļu ienākšanās:

'Latvijas Dzeltenā Olplūme', kurai obligāti tuvumā stādāma ziedu apputeksnēšanai 'Ullena renklode', 'Nansi Mirabele', 'Zaļā renklode', 'Noarotsi punane' — vai vietējo puskultūru plūmju — būku, lūku plūmju vēlu ziedošās formas, 'Tarta Punāne', 'Štato Vengrīne', 'Ave', 'Vilnor', 'Renklod Uljaņiščeva' un 'Pēru sisina' — visas uzrāda augstu ražību un labu vai apmierinošu kvalitāti.

Vēlīna augļu ienākšanās:

'Viktoria', 'Kārsavas Sarkana', 'Pedrigon' un 'Latvijas Sarkana Olplūme' — dežīgi tie paši apputeksnētāji kā 'Latvijas Dzeltenajai Olplūmei', bez tam labākajās dārzu vietas var iestādīt šādu šķirņu kokus ar garšīgiem lieliem augļiem: 'Alge', 'Rausve', 'Krasa povolžje', 'Ullena renklode', 'Kadria', Nr. 17851 — augļu lielums 50-100 g, 'Vengerka Krupnoplodnaja'.

Kaukāza plūmes augļu ražošanai un hibrido šķirņu apputeksnēšanai:

'Agrā Dzeltenā' ('Valtera Lieļaugļu'), kurai augļu masa 15-20 g, ir saldāka un agrīnā augļu ienākšanās, un 'Skoroplodnaja'.

Tālrunis konsultācijām 8-250-35110.

Voldemārs Jekovičs

NOVADNIEKS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta. Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.

Pasūtījuma indekss 68169.

Liriskas dziesmas Heinriha Kalviša albumā «Rozes... skūpstī... vīns»

◆ Latvijas šķirnēmūzikā viens pēc otra parādās arvien jauni vārdi — viens no viniem Heinrihs Kalvišs, kuram nesen nācis klajā soloalbumus «Rozes... skūpstī... vīns».

H.Kalvišs:

Tā nopietni ar mūziku agrāk nodarbojies nebija, mana radošā darbība sākās pirms diviem gadiem, kad iepazinos ar Andri Zundi (savulaik populārās grupas «Lauku muzikanti» dalībnieks), kā rezultātā tapa dziesmas, ar kurām piedalījos pagājušā gada «Mikrofona» šķirnēaptaujā. Laikam jau manas dziesmas iepatīkās latviešu šķirnēmūzikas popularizētājam Uldim Dukam, kurš tad arī uzainījā mani iedziedāt soloalbumu.

Tai pat laikā uzskatu, ka latviešu šķirnēmūzika ir sasniegusi savu «nāves

punktu», un es esmu ielēcis tās «pēdējā vagonā», jo šobrid dzied un savas programmas ieraksta praktiski visi, kuriem nav slinkums. Cilvēki vairs nespēj milzīgajā kvantitatīvā orientēties un atrast sev tikamāko mūziku, tālab es domāju, ka jau tuvākajā laikā mūzikas ierakstu kompānijas izdos tikai patiesi kvalitatīvu un pieprasītu šķirnēmūziku. Protams, arī man gribētos turpināt dziedāt un strādāt pie jaunas programmas ieraksta, bet to, vai tas būs iespējams, rādis laiks un klausītāju atzinība.

Astoņas no albuma «Rozes... skūpstī... vīns» iekļautajām Imanta Ozola dziesmās tapušas speciāli šai programmai. Programmas tapšanā daudz līdzējuši Ainārs Vilde un grupa «Mazā Ģilde». Ainārs ir daudzu programmā iekļauto

dzesmu aranžētājs un vispār kolosāls cilvēks. Ar viņa palīdzību esmu piepildījis savu viskarstāko vēlēšanos, kāda man agrāk ne sapnis nebija rādījusies.

Pēc savas būtības esmu lirisks cilvēks, tālab arī manas dziesmas ir lirisks, jo es pieduru tai paaudzei, kura klausās Raimondsu Paulu, Noru Bumbieri, Viktoru Lapčenoku...

Daudzi jautā, vai mans balss tembris tiek speciāli trenēts, ka pat Viktors Lapčenoks dažkārt tos nevar atšķirt, — protams, esmu daudz no dziedātāja ietekmējies, bet savu balsi speciāli Lapčenoka tembram nepielāgoju, tāpat arī neesmu noskumis, drīzā lepns, ka tiek sa-klausīta zināma līdzība. Galvenais jau ir pašas dziesmas!

Rimants Liepiņš

Sludinājumi un reklāma ☎ 22305

Neuzsākot saimniecisko darbību tiek likvidēts Pelēču pagasta pašvaldības uzņēmums «Zemkopis».

Firma «Ezerzeme-Invests» pērk un pārdomā privatizācijas sertifikātus.
Tālr. 22343.

Līdz 31. decembrim veikalā SIA «Daiļrade» Preiļos, Daugavpils ielā 1, tirdzniecības atlaide 15% apmērā no pirkuma vērtības.

Firma iepērk sīkbalķus.
Cena no 12 līdz 14 latiem par m³, garums 5,20 m un 3,70 m, tievgalā no 16 līdz 32 cm.
Zvanīt 44422, vakaros 42045.

✓ Ja jūs moka osteohondroze vai radikulīts, piedāvājam klasisko masāžu ar manuālās terapijas elementiem;
✓ ja jums ir nestabila nervu sistēma vai naktīs slikti gulat, piedāvājam nomierinošu enerģētisko seansu,
✓ ja jums ir liekais svars, sniegsmis konsultāciju, kā no tā atbrīvoties,
Preiļos, Zaļā iela 19-2, no 9 līdz 18.

Līvānu pilsētas dome izsludina konkursu masu informācijas līdzekļiem par pašvaldības informācijas izplatīšanu iedzīvotājiem.
Ar konkursa noteikumiem var iepazīties Līvānos, Rīgas ielā 136, 11. kabinetā. Pieteikumu iesniegšanas pēdējais termiņš — šī gada 18. decembris.
Tālrunis izziņām 43813.

Rotaļlietas, kancelejas preces un fotopreces plašā izvēlē piedāvā veikals «Salanga» (viesnīcā).
Vairumpircējiem — atlaides.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»

Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,56. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Pārdomā Opel Ascona, 1983.g., Opel Ascona, 1984.g., Opel Record, 1984.g., Opel Kadett, 1982.g., Audi-80, 1979.g., Ford Sierra, 1983.g.
Zvanīt 23713 vakaros.

RNS-D SIA
Firma Līvānos pārdomā vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā benzīnu A-76 un dīzeļdegvielu.
Tālr. 43668, 43778.

kartupeļus. Tel. 56665;

kāpostus ar piegādi. Tel. 23611;

burkānus, 0,10 Ls/kg. Tel. 22908.

Pērk
jaunlopu galu 0,95-1,08 Ls/kg, aitas 0,85-0,90 Ls/kg, cūkgaluu 1,10-1,20 Ls/kg. Palīdzam nokaut, ir transports. Tel. 41200;

liellopus dzīvsvarā un gaļu. Ir kāvēji un transports. Tālr. 8-22-940017 vakaros;

gaļu. Tel. 21898.

Maina
150 sertifikātus pret VAZ. Tel. 22263.

Izīrē
garāžu Preiļos, Celtnieku ielas rajonā. Tālr. 23812.

Dažādi
Cep tortes pēc pasūtījuma. Tel. 22893.

iedzīvotājus, kuri vēlas uzstādīt karstā un aukstā ūdens skaitītājus, lūdzu zvanīt 23329.

Zāģe mežu. Zvanīt 58510 no plkst. 18.00 līdz 20.00.

Organizē lopu nodošanu galas kombinātos. Cenas paaugstinātas. Zvanīt 36642.

Cik salts šīs rīts,
Klau, vēji staigā,
Un kaut kur izgaisusi
Tēva balss...
Skumstam līdzi Elitai Strodei,
TĒVU smiltājā izvadot.
Aglonas PB valde

**Redaktors
Pēteris Pīzelis**

Reģistrācijas apliecība Nr. 1018
iespēsts SIA «Latgales drukā»,
Rēzeknē, Baznīcas ielā 28,
Ofsetiespiedums. Metiens 5080.